W dzisiejszym numerze pełna tabela loterii

Nr. 135 Piotrków—Tomaszów—Radomsko, środa dnia 19 maja 1937 r. Cena 10 groszy. Rok XXIII

DZIENNIK PIOTRKOWSKI

Codzienny organ Polskiej Jedności Gospodarczej

Adres Redakcji i Administracji: Piotrków Trybunalski, ul. Słowackiego 18. Telefon Nr. 10-21. Skrzynka poczt. 1355. Konto P. K. O. Nr. 602-480.

Mord w kolejce podziemnej

Młoda kobieta zasztyletowana w tajemniczych okolicznościach

PARYŻ. Cała prasa i szerokie koła mieszkańców Paryża pasjonują się od niedzieli sensacyjną zbrodnią popełnioną w wagonie kolejki podziemnej.

Zbrodnia ta popełniona została w niesłychanie zagadkowych okolicznościach. Gdy pociąg kolejki podziemnej wyruszył z punktu końcowego t. zw. Bramy Charenton, na pierwszym przystanku grupa 3-ch młodych dziewcząt i oficer lekarz wsiedli do wagonu klasy pierwszej zupełnie pustego, ponieważ nie było już miejsc w przepełnionych wagonach klasy drugiej.

Spostrzegli oni w wagonie leżącą na ławce młodą kobietę ze sztyletem tkwiącym w szyi. Lekarz stwierdził, że już rannej nic pomóc nie może, ponieważ przebita została arteria.

Lekarz ten niebawem wycofał się z wagonu i zniknął w tłumie na peronie. Zaalarmowana służba kolejowa i policja przybyła na miejsce natychmiast, jednakże ranna nie zdołała już wypowiedzieć ani słowa.

Wdrożone śledztwo stanęło wobec zagadki, kiedy i w jakich okolicznościach popełniono zbrodnię? Wagony kolejki podziemnej są całkowicie oszklone, tak iż nawet przejścia pomiędzy wagonami zaopatrzone są w oszklone drzwi.

Ponieważ wszystkie wagony sąsiednie były przepełnione publicznością a wagon, w którym znaleziono zamordowaną był zupełnie pusty, przy wyjściu ze stacji końcowej wszystko co się działo w tym wagonie mogło być widziane z wagonów sąsiednich.

Władze śledcze skłaniają się do przypuszczenia, że morderstwo popełnione zostało przed wyruszeniem pociągu ze stacji wyjściowej, gdyż na pierwszym przystanku, na którym morderstwo zostało spostrzeżone nikt z wagonu nie wysiadł.

Jak stwierdzono zamordowana była kasjerką jednego ze sklepów paryskich, przy czym jednocześnie wieczorem występowała jako fordanserka w jednym z dancingów na Montmartre. Ze względu na niezwykłe okoliczności morderstwa sprawa ta wywołuje ogromne zainteresowanie.

Ruch rewolucyjny w Albanii

wywołany został przez komunistów?

TIRANA. Albańskie biuro prasowe donosi: Ruch rewolucyjny zakończył się całkowitym niepowodzeniem. Wojska rządowe jeszcze ścigają rozbitych powstańców.

Z dokumentów, znalezionych w ubraniach zabitych oraz jeńców wynika, iż ruch miał charakter komunistyczny.

TIRANA. Wojska rządowe według agencji Stefani idą w kierunku na Argirocastro i nie spotykają się z żadnym oporem. W całej Albani panuje zupełny spokój. Prawdopodobnie w najbliższej przyszłości powstańcy poddadzą się.

Straże przednie sił rządowych, wysłanych z Walony spotkały powstańców na drodze z Walony do Tepeleni w pobliżu przełęczy Proci.

Po krótkiej utarczce powstańcy w nieładzie zbiegli, ścigani bez przerwy przez wojska rządowe.

Brat przewódcy powstańców Ismet Toto poległ podczas starcia.

Komuniści sięgają po rząd

Przesilenie gabinetowe w Walencji trwa

PARYŻ. Havas donosi z Walencji: Wczoraj po południu Caballero zawiadomił prez. Azanę o niemożliwości utworzenia rządu ze względu na stanowisko większości stronnictw.

Azana prosił jednakże Caballero, by zaczekał ze swą decyzją kilka godzin na rezultat osobistych rozmów prezydenta.

O godz. 19-ej w pałacu prezydenta zebrali się przedstawiciele stronnictw socjalistycznego, komunistycznego i organizacyj republikańskich. O godz. 20-ej przyszedł na to zebranie Caballero.

Prezydent Azana nawoływał do ułatwienia zadania prezesowi rady ministrów. Komuniści domagali się jednakże nie tylko ministerstwa wojny, ale i stanowiska premiera dla swego przedstawiciela.

O godz. 22.15 Caballero ostatecznie odmówił dalszej pracy nad utworzeniem nowego rządu.

W następnych depeszach donosi Havas z Walencji, że prez. Azana powierzył dotychczasowemu ministrowi finansów socjaliście Negrin misję tworzenia nowego rządu.

PARYŻ. Opinia publiczna i prasa paryska z dużym zainteresowaniem śledzi rozwój wydarzeń politycznych w Walencji. Prasa komunistyczna i socjalistyczna, omawiając obecny kryzys rządowy w Hiszpanii, twierdzi, iż główną trudność przy jego rozwiązaniu stanowi rywalizacja i walka między partiami o wpływy w rządzie.

„Le Journal" daje wyraz przekonaniu, że kryzys obecny jest jednym z etapów rozgrywki między socjalistami i komunistami z jednej, a anarchistami z drugiej strony, przypominając, że podobna rozgrywka w Rosji sowieckiej kończyła się całkowitym wytępieniem anarchistów przez rząd bolszewicki.

Deszcz przerwał ofensywę

unieruchamiając lotnictwo gen. Franco

LONDYN. Korespondent Reutera w Bilbao donosi, że pomimo deszczu przez cały dzień trwał pożar w m. Amorebieta, 16 km na płd.-wschód od Bilbao.

Miasto pali się jednocześnie w kilku miejscach. Pożary wznieciły bomby zapalające, zrzucone w olbrzymiej ilości przez samoloty powstańcze.

Rozpoczęta wczoraj przez powstańców ofensywa skierowana na Amorebieta powstrzymana została przez gwałtowny deszcz, który unieruchomił zupełnie lotnictwo. Amorebieta pozostaje nadal w rękach wojsk rządowych.

SEWILLA. — Gen. Queipo de Llano w swym przemówieniu radiowym zawiadomił o zajęciu ważnych punktów na froncie baskijskim. Wojska rządowe poniosły znaczne straty.

Atak na Oviedo został odparty, powstańcy zdobyli parę armat i czołg.

Na froncie madryckim wojska powstańcze utrzymały wszystkie swe dotychczasowe pozycje. Wiadomości o otoczeniu miasta uniwersyteckiego i o okrążeniu pozycji powstańców w Toledo, są nieprawdziwe.

Na odcinku Toledo wojska rządowe poniosły w ciągu ostatnich ataków tak poważne straty, iż efekty ich zmniejszyły się o 50 procent.

Katastrofalna burza w Gdyni

Po niedzielnej burzy, jaka przeszła nad Gdynią nastąpiła wczoraj w południe druga, której skutki były znacznie gorsze.

Katastrofalnie przedstawiała się sytuacja w Małym Kacku, gdzie mała normalnie rzeczka Kacza wylała i zagrażała podmyciem toru kolejowego koło stacji Orłowo.

W wielu wypadkach straż pożarna ewakuowała mieszkańców zagrożonych budynków. Wezbrane fale rzeczki Kaczej, przechodząc przez Orłowo, przerwały szosę asfaltową, prowadzącą z Gdyni do Sopot, czyniąc w niej wyrwę, głęboką na 2 metry, a szeroką na 10 mtr.

Komunikacja samochodowa między Gdynią a Sopotami została przerwana. W akcji ratunkowej na zagrożonych terenach brały udział, oprócz miejskiej zawodowej straż pożarnej oraz portowej straży pożarnej, również straż pożarna Marynarki Wojennej, straż ochotnicza Małego Kacka.

Poza tym do pomocy wezwano również 3 plutony wojska. Wieczorem wody opadły i przystąpiono do zakładania prowizory znego mostu nad rzeczką Kaczą. Straty spowodowane ulewą są znaczne. Ofiar żadnych w ludziach nie było.

Straszliwy wybuch na barce

Ciała zabitych na dachach sąsiednich domów

HONGKONG. Na wielkiej barce przewożącej pasażerów wydarzyła się gwałtowna eksplozja, w wyniku której 10 osób straciło życie, 7 odniosło ciężkie rany, a ok. 04 zaginęło.

Spośród ofiar większość stanowili Japończycy, emigrujący do Ameryki Południowej. W ich liczbie były kobiety i dzieci.

Przyczyny eksplozji na razie nie ustalono. Nastąpiła ona w chwili przymocowywania barki do mola. Siła wybuchu była tak wielka, że barka uległa kompletnemu zniszczeniu. Ciała zabitych rozrzucone zostały w wielkim promieniu wzdłuż wybrzeża, a nawet znajdowano je na dachach sąsiednich domów.

HONKKONG. Urzędowo komunikują, że ilość ofiar eksplozji, jaka wydarzyła się na barce, wynosi 33 zabitych, 8 ciężko rannych i 10 zaginionych.

Piekło w obozie dla ochotników

Rewelacje oficerów belgijskich

PARYŻ. Do Montpelier przybyli przez granicę hiszpańską dwa oficerowie Belgowie, mjr. van der Bosche i mjr. Lamm, którzy walczyli jako ochotnicy w szeregach hiszpańskiej armii czerwonej.

Oficerowie ci oświadczyli, że bez żadnego powodu zostali przed dwoma miesiącami aresztowani przez władze madryckie i trzymani w więzieniu przez 8 tygodni, a następnie również bez wskazania motywów wydalono ich z granic terytorium, pozostającego pod władzą rządu w Walencji.

Oficerowie zakomunikowali korespondentowi „Le Jour", że dom stowarzyszenia francuskiego w Walencji „Alliance Francaise" przemieniony został obecnie na więzienie, w którym znajdowało się ostatnio 500 Francuzów i 100 Belgów.

Niektórzy z aresztowanych przebywają w więzieniu już po kilka miesięcy, ale dotychczas nie wiedzą jakie zarzuty są im stawiane.

Obaj oficerowie belgijscy zwrócili się z prośbą do dziennikarza francuskiego, ażeby zaalarmował francuską opinię publiczną i domagał się interwencji u rządu w Walencji, celem uwolnienia, z przynajmniej przeprowadzenia dochodzeń w sprawie więzionych 400 Francuzów i Belgów.

Belgowie dodali, że słynny francuski deputowany komunistyczny Andre Marty, przebywający od dawna na terytorium Hiszpanii jest komendantem obozu wyszkoleniowego dla ochotników w Albaceta i w straszliwych barwach odmalowali stosunki panujące w tym obozie.

U boku Marty władzę w obozie sprawuje jako jeden z głównych dozorców pewien Jugosłowianin, który utrzymuje porządek za pomocą knuta i rewolweru.

Zakazany wyścig lotniczy

LAKEHURST. Departament handlu odmówił udzielenia zezwolenia na wyścig lotniczy na trasie Nowy Jork — Paryż.

SKŁADAJCIE OFIARY NA
FUNDUSZ
OBRONY
MORSKIEJ
Konto P. K. O. 80696

Najlepsze **LODY** o różnych smakach w **Pijalni Mleka „ZDROWIE"**

Prezydent Rzplitej pojedzie do Rumunii

i będzie gościem króla Karola

Zapowiadana wizyta Prezydenta Rzplitej w Rumunii nastąpi w dniu 7 czerwca. Ustalono już program wizyty Głowy Państwa w stolicy zaprzymierzonego mocarstwa w Bukareszcie. Wizyta Prezydenta Rzplitej zbiegnie się z 7 rocznicą wstąpienia no tron króla Karola II.

Prezydent przybędzie do Bukaresztu dn. 7 czerwca i na dworcu kolejowym zostanie powitany przez króla Karola II. Prezydent Rzplitej zamieszka w pałacu Królewskim, jako gość Króla Rumunii. Dn. 8 czerwca w rocznicę wstąpienia na tron króla Karola odbędzie się na błoniach Cetroceni rewia młodzieży przed Prezydentem Rzplitej i królem.

Po południu odbędzie się w pałacu królewskim śniadanie dla zaproszonych gości, a wieczorem obiad galowy i raut z koncertem.

Następnego dnia Prezydent Rzplitej podejmować będzie króla Karola wraz z jego otoczeniem śniadaniem w poselstwie polskim, po czym wyjedzie do letniej rezydencji królewskiej do Sinaia. Wieczorem tegoż dnia Prezydent uda się w drogę powrotną do Polski.

Wizyta Prezydenta Rzplitej w Bukareszcie będzie dowodem głębokich węzłów przyjaźni, jakie łączą oba państwa. W kołach politycznych przypuszczają, że po wizycie Prezydenta w Bukareszcie nastąpi rewizyta króla Karola w Warszawie.

Lindbergh przeciw wyścigowi

na szlaku powietrznym Nowy Jork — Paryż

WASZYNGTON. Departament stanu ogłosił następujący komunikat, dotyczący projektowanego wyścigu powietrznego Nowy Jork — Paryż.

Rząd Stanów Zjednoczonych oceniając w całej pełni przyjazne motywy, które skłoniły Francję do organizowania wyścigu powietrznego Nowy Jork — Paryż dla uczczenia 10-ej rocznicy przelotu Lindbergha nad Atlantykiem, zgodził się początkowo udzielić swego poparcia tym zawodom.

Później jednakże miarodajne władze techniczne Stanów Zjednoczonych zwróciły uwagę na trudności połączone z tym wyścigiem, który byłby bardzo ryzykowny, zagrażałby nieużyteczną utratą życia ludzkiego i mógłby podważyć zaufanie opinii publicznej do bezpieczeństwa transportów powietrznych.

Departament handlu postanowił użyć swych wpływów, by przeszkodzić tym zawodom i w tym sensie wysłał notę do władz francuskich. Francuski minister lotnictwa zna motywy, jakie wpłynęły na tę decyzję.

Opozycja przeciwko wyścigowi powietrznemu Nowy Jork — Paryż, według Havasa, pochodzi głównie ze strony amerykańskich towarzystw transportowych i Lindbergha, który zawsze odmawiał udziału w uroczystych obchodach swego wyczynu z roku 1927.

Lotnictwo amerykańskie po locie Merrilla dowiodło, że przelot ponad Atlantykiem jest możliwy nawet przy złej pogodzie. Eksperci uważają jednakże, iż wielka szybkość rozwijana podczas zawodów lotniczych dodaje jeszcze jeden, bardzo poważny element niebezpieczeństwa.

Z drugiej strony, według nieoficjalnych wiadomości z Kanady, rząd kanadyjski prawdopodobnie sprzeciwiłby się zorganizowaniu startu do zawodów transatlantyckich w Kanadzie.

Ćwiczenia nie udały się w Kownie

W Kownie odbywały się przed kilku dniami ćwiczenia przeciwlotnicze. Koła fachowe zapewniają, że ćwiczenia te na ogół się nie udały, ponieważ ludność nie zastosowała się do wydanych zarządzeń. Władze policyjne sporządziły szereg protokółów i winni pociągnięci zostaną do odpowiedzialności.

Żyła 116 lat

W Pacunelach na Litwie zmarła niejaka Aniela Krzenecka w wieku lat 116.

Sesja nadzwyczajna Sejmu

Wczoraj zostało ogłoszone zarządzenie Prezydenta Rzplitej o zwołaniu sesji nadzwyczajnej Izb Ustawodawczych. W zarządzeniu zawarty jest program prac Izb.

Obok niezałatwionych spraw w poprzedniej sesji znajdują się na porządku dziennym następujące projekty ustaw: nowela do ustawy o szkołach akademickich, projekt ustawy przedłużający działalność tymczasowych organów gminy miasta Warszawy na dalszy rok, to jest do 1 października 1938 r. oraz szereg ustaw ratyfikacyjnych.

Pierwsze posiedzenie Sejmu odbędzie się zapewnie w piątek, po czym przystąpią do pracy poszczególne komisje.

Proces o napad na Myślenice

W krakowskim Sądzie Okręgowym rozpoczyna się dziś rozprawa przeciwko 49 uczestnikom napadu na Myślenice pod wodzą Adama Doboszyńskiego.

Na rozprawę powołano 84 świadków, w tym 52 dowodowych i 32 odwodowych. Na rozprawie w charakterze świadka wystąpi również Adam Doboszyński, przeciwko któremu rozprawa odbędzie się osobno

Napad zamaskowanych bandytów

Do mieszkania rolnika Frontczaka Andrzeja we wsi Krzywata pow. kolskiego wtargnęło ub. nocy kilku zamaskowanych bandytów.

Napastnicy poczęli strzelać do domowników, raniąc Frontczaka, jego żonę i syna. Drugi syn wybiegł z chaty, alarmując sąsiadów. Bandyci zbiegli w niewiadomym kierunku.

Andrzej Frontczak ciężko ranny zmarł, nie odzyskawszy przytomności. Żonę jego i syna przewieziono do szpitala w Kole.

Straszna omyłka matki

Zamiast lekarstwa dała dziecku jodyny

Straszna omyłka, która pociągnęła za sobą śmierć półtorarocznego dziecka, wydarzyła się w rodzinie rzeźnika Sylwestra Karpińskiego, zam. w Bydgoszczy przy ul. Szubińskiej 31.

Choremu dziecku, które nagle dostało ataku, matka zamiast lekarstwa, przez pomyłkę wlała do ust jodyny. Skutki okazały się straszne, gdyż dziecko po krótkich męczarniach zmarło.

Rozpacz rodziców, a szczególnie nieszczęsnej matki, jest wielka.

Stalin skazał swą matkę

na zesłanie za modlitwę w cerkwi

Znany dziennik wiedeński „Reichspost" podaje niezwykłą wiadomość z Tyflisu, otrzymaną pośrednią drogą przez Rygę. W Rosji obchodzono niedawno prawosławne święta Wielkiej Nocy. W Tyflisie w cerkwi zjawiła się 78-letnia staruszka gruzińska Dżugaszwili, która jest ni mniej, ni więcej, tylko matką obecnego dyktatora sowieckiego Stalina.

Matki Stalina od dwudziestu lat nie widziano w świątyni, toteż przybycie jej do cerkwi wywołało zrozumiałą sensację. Z początku myślano, że matka Stalina zjawiła się jako agentka GPU, i wiele osób zaczęło uciekać z cerkwi. Tymczasem matka sowieckiego dyktatora modliła się żarliwie, a opuszczając cerkiew, złożyła ofiarę 1.000 rubli na jej odnowienie.

GPU niezwłocznie zawiadomiło Stalina o „nieprawomyślnym" postępowaniu jego matki. Stalin wydał zarządzenie, aby „obywatelkę Dżugaszwili" wysiedlić z Tyflisu i przenieść przymusowo do odległej miejscowości Gruzji, gdzie by jej uczucia religijne wywoływały mniejszą sensancję.

Ślub ks. Windsoru

PARYŻ. Termin ślubu ks. Windsoru ustalony został ostatecznie na dzień 3 czerwca br. Ślub odbędzie się na zamku Le Cande.

Młodzież w sidłach sekciarzy

Rewelacje gazety sowieckiej

MOSKWA. „Komsomolskaja Prawda", zastanawiając się w dłuższym artykule nad zagadnieniem pozyskania młodzieży sowieckiej, należącej do różnych sekt, twierdzi, iż liczbę młodzieży sekciarskiej trudno określić, lecz w każdym razie jest ona znaczna.

Szczególnie wysoki procent wierzącej młodzieży znajduje się na wsi, lecz nie brak jej również i w mieście. Sekciarze przedostają się do organizacyj komsomolskich i do szkół.

Najbardziej rozpowszechnione są następujące sekty: menonitów, tanzbruderów, starobrzędowców, skopców, duchoborów, kwakrów i adwentystów.

Sekciarze pozyskują młodzież przez organizowanie kółek śpiewaczych, muzycznych etc. Sekta tanzbruderów wśród Niemców nadwołżańskich — wg dziennika — popierana jest przez agentów narodowo-socjalistycznych, a baptyści i ewangeliści przez zwolenników Trockiego.

Jak wynika z artykułu, sekciarstwo znajduje podatny grunt w Z. S. R. R., gdyż materializm nie zaspakaja tęsknot duszy ludzkiej. Szukanie pocieszenia w wierze — dziennik wyjaśnia w ten sposób:

Smutek cierpienia i bieda zmuszają ludzi do wiary w Boga. Podczas, gdy szczęście odciąga ludzi od Boga. Oczywiście interpretacja ta dotyczy państw kapitalistycznych, niemniej jednak wyjaśnia ona do pewnego stopnia przyczyny powodujące nawrót do religii w państwie socjalistycznym.

DETEKTOR — GŁOŚNIK bez wzmacniacza KOMPLET zł. 45-schemat budowy zł. 125. (prowincja przekazem pocztowym) Zakłady Radiotechniczne Z. Dąbrowski „DEZET" Warszawa, Nowy-Świat 21

Krwawy napad rabunkowy w Gniewkowie

Bandyci postrzelili kierownika mleczarni i zrabowali 200 zł.

Mieszkańcy spokojnego miasteczka Gniewkowo, oddalonego o 12 klm. od Inowrocławia zeelektryzowani zostali wiadomością o krwawym napadzie bandytów na mieszkanie kierownika mleczarni, Piotra Lewandowskiego.

Kiedy domownicy pogrążeni byli w głębokim śnie, przez wyduszenie szyby w oknie, wtargnęli bandyci do pokoju, gdzie spał p. Lewandowski. Zbudzony ze snu podejrzanemi szmerami kierownik mleczarni, wszczął alarm. W odpowiedzi, rozbójnicy oddali dwa strzały z rewolweru, raniąc niebezpiecznie w ramię Lewandowskiego, którego następnie związali drutem antenowym.

Teraz zbrodniarze poczęli pastwić się nad swą ofiarą. Groźbą zastrzelenia i biciem, zmusili oni Lewandowskiego do ujawnienia miejsca, przechowywania gotówki

Po otrzymaniu klucza od kasy i splądrowaniu mieszkania, bandyci zrabowali 200 zł. w bilonie i przez nikogo niezauważeni zbiegli w niewiadomym kierunku, pozostawiając rannego na łasce losu.

Na miejsce zbrodni przybyły władze policyjne, które wdrożyły energiczne dochodzenie przy pomocy sprowadzonego psa policyjnego „Krzyżaka" z Mogilna.

Istnieje przypuszczenie, że rozbój ten jest „dziełem" nieuchwytnej, międzymiastowej szajki bandytów, którzy ostatnio zjechali na „gościnne występy" na Kujawy, krwawo znacząc swe ślady.

Wesoły kącik

Gra w zielone

— Dokąd pan pędzi, panie Szczypiorek?

— Na wyścigi.

— Po co?

— Jak to, po co? Mam w sobie żyłkę hazardu i chcę pograć!

— Żeby pograć, trzeba lecieć na wyścigi?

— A co mam robić?

— Zagraj pan lepiej ze mną w „zielone".

— W jakie „zielone"?

— No w to: „Grasz w zielone? — Gram. Masz zielone? — Mam".

— Co to za gra?

— Specjalnie majowa. W nią się gra przez cały maj. Polega na tym, że pan zawsze musi mieć coś zielonego przy sobie. I jak partner pana się spyta: „Masz zielone?", a pan nie będzie miał, to pan przegra.

— A jak będę miał?

— To pan nie przegra.

— A kiedy ja wygram?

— Jak pan się jego spyta „masz zielone?", a on nie będzie miał.

— Iii... Nieciekawa gra.

— Pan się myli. Bardzo ciekawa. Też mam żyłkę hazardu, ale jak przyjdzie maj, dla mnie nie istnieją karty, nie istnieją wyścigi — tylko gra „w zielone".

— Ale tu nie ma żadnego hazardu.

— Nie ma? Ha, ha, ha! Pan pojęcia nie ma, jaki tu jest hazard. To jest więcej niż wyścigi! Bo tam konie biegają, a tu pan musi sam biegać od rana do nocy za swoimi partnerami, żeby ich przyłapać bez zielonego. Ja gram z dziesięcioma osobami i cały dzień jestem zajęty.

— I wygrywa pan czasem?

— Bardzo często. Wczoraj trzech mi zapłaciło po złotówce. Oni u mnie nie mają spokojnej chwili. Wpadam znienacka, wtedy kiedy się partner najmniej spodziewa.

— Nie rozumiem. Przecież partner może sobie wsadzić parę liści do kieszeni i już.

— He, he! Ja ich łapię wtedy, kiedy są bez kieszeni. Zajczyka na przykład wczoraj złapałem w kąpieli. Dał nurka do wody, ale jak tylko wypłyną, już byłem przy nim i pytałem: „Masz zielone?". Skąd miał mieć, kiedy był zupełnie goły? Musiał płacić.

— A przegrywa pan też?

— Nie! Nigdy! Nie mogę przegrać.

— Zawsze ma pan przy sobie coś zielonego?

— Zawsze.

— A jak pan jest w kąpieli, albo w łóżku, to gdzie pan trzyma liście?

— Jakie liście?

— Przecież pan mówi, że pan zawsze ma zielone?

— Owszem, zielone, ale nie liście. Liść może zżółknąć, może zginąć.

— A jakie pan ma „zielone".

— Zielone skarpetki. O, proszę! Spójrz panu! Kupiłem sobie na początku maja.

— Ale partner może pana złapać w kąpieli?

— No to co?... Ja się kąpię w skarpetkach. Już pan się nie bój. Ja jestem bardzo ostrożny pracz. Ja nawet śpię w „zielonym".

— I pan ich nigdy nie zdejmie?

— Nigdy? Dlaczego nigdy?! Tylko do końca maja, jak się skończy gra.

— Głupia gra.

— Wcale nie jest głupia. Ja panu radzę, zagraj pan ze mną.

— Po co? Nie mam u pana żadnych szans.

— Żadnych, to jest przesada. Pewne szanse są.

— Jakie?.

— Przypuśmy, że wpadnę pod pociąg i pociąg mi obetnie obydwie nogi — wtedy pan może wygrać.

Napoleon Sądek.

O zniesławienie sen. Malinowskiego

Płk. Koc świadkiem w sensacyjnym procesie

Wczoraj na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie znalazła się sprawa redaktora odpowiedzialnego „Słowa Pomorskiego" — Stanisława Doleckiego, oskarżonego o zniesławienie senatora Maksymiliana Miłguj - Malinowskiego.

W „Słowie Pomorskim" na końcu ubiegłego roku ukazał się artykuł, omawiający działalność sen. Malinowskiego na Pomorzu. W treści tego artykułu znalazły się ustępy, będące później podstawą oskarżenia, a zawierające zarzut, iż sen. Malinowski za czasów rosyjskich był nazywany przez te władze „swoim człowiekiem", że pobierał z kasy generał - gubernatorstwa warszawskiego pieniądze i na dowód tego znajduje się kwit, że zwracał się do rosyjskiego cenzora Trofimowicza z prośbą, by nie dopuścił do tego, aby o nim t.j. o Malinowskim) tyle pisano.

Wreszcie postawiono zarzut, że kiedy za czasów bolszewickich nastąpiły w Moskwie aresztowania Polaków, to polecenie wydał komisarz do spraw polskich Jan Leszczyński, który opierał się na informacjach Malinowskiego.

Redaktor odpowiedzialny nie przyznał się do winy, wyjaśniając, że treść artykułu oparta jest na podstawie wiadomości, zaczerpniętych z „Myśli Niepodległej" pióra Andrzeja Niemojewskiego.

Jako pierwszy ze świadków, powołanych przez oskarżyciela prywatnego, był zbadany pułkownik Adam Koc. Zeznania jego wypadły nader korzystnie dla oskarżyciela.

Płk. Koc. zaczął swe zeznania od stwierdzenia, że zna sen. Malinowskiego od początku wybuchu wielkiej wojny, kiedy zaczął organizować działalność niepodległościową w Warszawie. Między działaczami jednym z najczynniejszych i najbardziej patriotycznych był właśnie obecny senator Malinowski. U niego w lokalu na Kanonii zbierali się działacze, prowadząc pracę konspiracyjną o charakterze wojskowym. Sen. Malinowski, nie szczędząc siebie, narażał się każdej chwili władzom rosyjskim. Był współredaktorem niepodległościowego pisma „Zaranie".

Sylwetka sen. Malinowskiego jako członka nieskazitelnego charakteru i pełnego poświęcenia pozostała w pamięci płk. Koca do dnia dzisiejszego.

Po aresztowaniu czyli t. zw. „wsypie" na Kanonii sen. Malinowski był wywieziony do Rosji. Płk. Koc nie stykał się, będąc do 1928 r. w wojsku, z sen. Malinowskim, ale słyszał o jego działalności w „Wyzwoleniu". W ostatniech latach kontakt odnowił się. Sen. Malinowski odznacza się niegasnącym zapałem do pracy.

Po tych zeznaniach płk. Koc odpowiadał na szereg pytań ze strony sądu i stron. Mówił, że nie został aresztowany na Kanonii tylko przypadkowo, ponieważ wberw swemu zwyczajowi zatelefonował do „Zarania" a kiedy usłyszał obcy głos, zrozumiał, że jest tam zasadzka ze strony policji.

Płk. Koc mówił wreszcie o początkach P. O. W., które trzeba odnieść do chwili, kiedy jako najstarszy oficer Związku Strzeleckiego połączył Związek Strzelecki i Drużyny Strzeleckie na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na pytanie rzecznika oskarżyciela adw. Paschalskiego płk. Koc dodał, że stosunek Andrzeja Niemojewskiego do obozu Marszałka Piłsudskiego był wrogi.

Za fałszywe oskarżenie

został skazany na 6 mies. aresztu z zawieszeniem

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Warszawie odpowiadał płk. w stanie spoczynku Stanisław Zakrzewski, oskarżony o fałszywe oskarżenie prokuratora w Płocku i wiceprokuratora w Mławie.

Podstawą oskarżenia był list wystosowany przez płk. Zakrzewskiego do ministra sprawiedliwości. W liście tym płk. Zakrzewski donosił, że wiceprokurator w Mławie Marian Madey i prokurator w Płocku Władysław Szczyciński tolerują i popierają prowokacje miejscowego starosty dr. Rybickiego i burmistrza Bolesława Jarosińskiego.

Wszczęte dochodzenie wykazało, że w lutym 1935 r. płk. Zakrzewski był zatrzymany pod zarzutem, iż podburzał bez robotnych do zajść. Po przesłuchaniu przez sędziego śledczego wiceprok. Madey polecił wypuścić zatrzymanego na wolność za zakazem wydalania się z miejsca zamieszkania. Śledztwo z braku poszlak zostało umorzone.

Poza tym Zakrzewski pozostawał pod zarzutem publicznego znieważenia władzy i zniesławienie urzędnika Wydziału Powiatowego. Na wniosek prok. Madeya i to dochodzenie uległo umorzeniu.

Płk. Zakrzewski cofnął zarzuty odnośnie prokuratorów. Na wczorajszej rozprawie płk. Zakrzewski mówił, iż padł w obydwu wypadkach ofiarą „prowokacji" ze strony starosty i burmistrza, twierdząc, iż starosta Rybicki jest zawieszony w związku z tym w urzędowaniu. W liście do ministra sprawiedliwości niesłusznie podejrzewał prokuratorów o nadużycie władzy.

Płk. Zakrzewski został skazany na 6 miesięcy aresztu z zawieszeniem.

Szkodliwe kartele będą rozwiązane

Wobec stwierdzenia przez władze, że ceny niektórych artykułów zwyżkują wyłącznie z powodu działalności poszczególnych kartelów, postanowiono te organizacje życia gospodarczego, które są szkodliwe zlikwidować.

W związku z tym należy się spodziewać, że w ciągu bieżącego miesiąca Minister Przemysłu i Handlu rozwiąże te kartele, których działalność jest z punktu widzenia ogólnych interesów gospodarczych szkodliwa.

GIEŁDA

Dewizy: Holandia 290.25; Berlin 212,78; Bruksela 89.00, Gdańsk 100.20; Kopenhaga 116.50; Londyn 26.10; Nowy Jork 5.27¾; Praga 18.40 Zurych 120.80; Wiedeń 99.20.

Papiery procentowe: 4 proc. poż. konsolidacyjna 55.25; 7 proc. poż. stabilizacyjna 368.00; 3 proc. poż. prem. inwest. 63.75; 4 proc. państw. poż. premiowa dolarowa 38.25; 6 proc. poż. dolarowa kupon 14.48;

Akcje: Bank Polski 100.00; warsztow. fabr. cukru 29.00; Węgiel 18.75; Lilpop 12.90; Ostrowięc 25.00; Starachowice 32.25.

RADIO

6.30 Pieśń majowa. 6.33 Gimnastyka. 6.58 Muzyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Para informacji. 7.15 Audycja dla poborowych. 7.35 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10—11.30 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Koncert. 12.48 Dziennik południowy. 12.50 „Witaminowe sałatki" — pogadanka. 13.00—15.00 Przerwa. 15.15 Muzyka salonowa. 15.55 — „Skrzynka techniczna" 16.10 Słuchowisko dla dzieci starszych p. t. „Ojcowizna". 16.35 Orkiestra mandolinistów. 17.00 „O kampanii kijowskiej" — odczyt. 17.15 Koncert solistów. 17.50 „Z psychologii zwierząt" — pogadanka. 18.00 Pog. aktualna. 18.20 Muzyka lekka. 18.45 Program na jutro. 18.50 „Piękno i ład w chacie wiejskiej" — pogadanka. 19.00 „Prus w perspektywie czasu" — szkic literacki. 19.15 Płyty dla znawców. 19.50 Marta Eggerth i Jan Kiepura w repertuarze filmowym (płyty). 20.35 „Chwila Biura Studiów". 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert Chopinowski. 21.40—21.45 Przerwa. 21.45 Józef Haydn Muzyka do dramatu „Król Lear". 22.10 Muzyka taneczna.

WARSZAWA II. (Mokotów)
Fala 216.8 m.

13.10 Muzyka rozrywkowa (płyty). 14.00 „Wiadomości z życia stolicy". 14.05—15.35 „Bizet i Gounod" (płyty). 23.05—24.00 Mu-

Tarapaty pana taty

Ucieszne przygody Walentego Grypki

Nie pojechaliśmy na koronację, pojedziemy przynajmniej na wystawę do Paryża

Samochód, którym jechali agenci angielscy i Anastazja Gawriłowna uległ wypadkowi. Dalszą więc drogę postanowiła Anastazja Gawriłowna odbyć w specjalnym pociągu. Udała się do budki dróżnika, zatelefonowała na najbliższą stację kolejową i poprosiła zawiadowcę, aby wysłał dla niej pociąg specjalny. Po pewnym czasie przed budkę zajechała lokomotywa z wagonem drugiej klasy. Kiedy Anna Morette, Anastazja Gawriłowna i James zajęli miejsce w pociągu, ten ruszył z miejsca. Pędził z niezwykłą szybkością, nie zatrzymując się na stacjach. To zaniepokoiło Jamesa.

224.

W Moskwie

Anastazja Gawriłowna dostrzegła niepokój Jamesa i z tego względu oświadczyła:

— Drogi przyjacielu, dziwi mnie pański niepokój. Czy pan nie wie, że „Trust" nie obawia się żadnych niebezpieczeństw. — Zdaje mi się, że pan mógł się już o tym przekonać. Nie udamy się bezpośrednio do Moskwy, ponieważ to by mogło rzeczywiście być zbyt niebezpieczne.

— Ale czy czasem nie może się zdarzyć, że zatrzymają pociąg po drodze i zaaresztują nas? — zapytała Anna Morette.

Wykluczone! Nikt go nie zatrzyma — zapewniała ich. Anastazja Gawriłowna.

Po dziesięciu godzinach pociąg zatrzymał się.

— Gdzie się znajdujemy? Przecież tu nie ma stacji kolejowej? — dziwił się James.

— Widocznie musiało się coś wydarzyć... — oświadczyła Anastazja Gawriłowna.

Do przedziału weszli obaj konduktorzy i oświadczyli, że pociąg nie może wjechać na stację, ponieważ czekiści przeprowadzają tam obławę i wyławiają kontrrewolucjonistów...

— W takim razie wysiądziemy tutaj... Do Moskwy już niedaleko... — rzekła Anastazja Gawriłowna.

— Ile kilometrów? — zapytała Anna Morette.

— Trzydzieści. Wsiądziemy do taksówki i udamy się do Moskwy.

Anastazja Gawriłowna, Anna Morette i James wysiedli z pociągu i ruszyli przed siebie, idąc wzdłuż toru kolejowego. Na szosie biegnącej równolegle do toru, ukazała się nagle taksówka. Anastazja Gawriłowna dała znak szoferowi, aby się zatrzymał. Okazało się, że ta taksówka była pusta i szofer zgodzi się za dwadzieścia czerwońców odwieźć ich do miasta.

Po godzinie Anna Morette, Anastazja Gawriłowna i James byli już w Moskwie. Auto zatrzymało się na jednej z głównych ulic, na Kuźnieckim Moście.

— Oto na tej ścianie wisiały plakaty z naszymi fotografiami — zauważył szeptem James. Dziesięć tysięcy rubli wyznaczono za nasze głowy, a teraz znów jesteśmy tutaj! Twierdzi się, że sny nigdy się nie ziszczają. To nieprawda. Przed pół rokiem śniło mi się, że znajduję się w Moskwie, urzęduję w Kremlu i przyjmuję delegację z za granicy... Na ścianie w moim gabinecie wisiały portrety Mikołaja II i Jerzego V. Pani chyba wie, Anastazjo Gawriłowna, że obaj byli kuzynami i byli do siebie bardzo podobni... Teraz przypuszczam, że sen ten może się jeszcze ziścić.

— Jak widzę, jest pan bardzo przesądny... — uśmiechnęła się Anastazja Gawriłowna.

— Nie, on wcale nie jest przesądny, tylko łatwowierny — odparła Anna Morette z wielką nutą ironii w głosie.

— W każdym śnie jest pewna doza prawdy — bronił się James.

Wysiadłszy z auta, Anastazja Gawriłowna, Anna Morette i James zmieszali się z tłumem i szli poprzez ożywione ulice Moskwy. Z trudem przepychają się przez tłumy spacerowiczów. W pewnej chwili James pociągnął Anastazję Gawriłownę za rękaw płaszcza.

— Czy widzi pani tego jegomościa? — wskazał palcem na wysokiego mężczyznę, stojącego na przystanku tramwajowym.

— Kto to? — zapytała Anastazja Gawriłowna.

— Czy ty go wcale nie poznajesz, Anno? — zdziwił się James.

— Anatol Anders! — Na twarzy Anny Morette zamalowało się zdumienie. — Patrzy prosto na mnie... Nasze spojrzenia skrzyżowały się... Ach, gdyby wiedział, że ta staruszka, na którą patrzy, jest młodą zdolną tancerką, którą tak się zachwycał...

W pewnej chwili z piersi Anny Morette omal nie wydarł się okrzyk przerażenia.

— Spójrzno! — rzekła ledwo dosłyszalnym szeptem do Jamesa. — Jakacki!

— Gdzie?

— O ten, który stoi przy latarni i rozmawia z jakąś kobietą. Jest bardzo zajęty rozmową, Panno Anastazjo, może on również należy do „Trustu" — uśmiechnęła się Anna Morette.

— Wy go znacie? — zdziwiła się Anastazja Gawriłowna.

— To dobre sobie... Znamy go aż zbyt dobrze... — uśmiechnął się James.

— Jest on teraz bardzo wysokim urzędnikiem Cze-ki... To nasz najzagorzalszy wróg... Już kilka razy dokonaliśmy na niego zamachu, ale jemu dopisuje szczęście, zawsze jakoś udaje mu się uniknąć niebezpieczeństwa. Szybko oddalmy się stąd, nie rzucajmy się zbytnio w oczy... Jest bardzo doświadczonym wywiadowcą, który ma doskonałe oko i jeszcze czasem może was poznać...

— Czy był on ostatnio czynny w Chinach? — zapytał James.

— Obiło mi się o uszy, że wysłano go z jakąś misją na Daleki Wschód...

Po pewnym czasie Anastazja Gawriłowna, Anna Morette i James przybyli na ulicę Miasnicką i zatrzymali się przed okazałym czteropiętrowym gmachem.

— W ich gmachu odbywają się wasze posiedzenia i zjazdy? — zdziwił się James.

— Na dom ten nigdy nie padnie podejrzenie... Czy wiecie dlaczego? Z tej prostej przyczyny, że tu mieszkają sami urzędnicy państwowi, a zjazd również odbywa się w mieszkaniu urzędnika państwowego.

— Każda nielegalna organizacja życzyłaby sobie pracować w takich warunkach, jakie wy tutaj posiadacie — wykrzyknęła zachwycona Anna Morette.

We troje wspinali się po szerokich, marmurowych schodach. Na trzecim piętrze zatrzymali się. Anastazja Gawriłowna zadzwoniła do masywnych dębowych drzwi. Po chwili na progu ukazał się szesnastoletni chłopiec i zapytał:

— Do kogo?

— Ojczyzna znajduje się w niebezpieczeństwie... — Anastazja Gawriłowna podała umówione hasło.

Chłopiec uśmiechnął się, życzliwie się ukłonił i wprowadził ich do dużego pokoju, w którym znajdowała się znaczna ilość ludzi. W pokoju unosiła się mgła dymu tytoniowego. Obecni siedzieli w wielkich wygodnych fotelach i rozmawiali tak swobodnie i otwarcie, jakgdyby to wcale nie było posiedzenie nielegalnej organizacji.

Jak tylko Anastazja Gawriłowna wprowadziła „angielskich przyjaciół", w pokoju zaległa cisza, a twarze obecnych zwróciły się w stronę przybyłych. Z ciekawością przyglądano się tym rzekomym staruszkom.

— To twórcy i przewódcy „Trustu" — Anastazja Gawriłowna przedstawiła Annie Morette i Jamesowi dwóch wysokich mężczyzn o energicznych rysach twarzy. — A to są nasi „angielscy przyjaciele", którzy przybyli do nas, aby nam pomagać w naszym patriotycznym dziele... — dodała.

Anna Morette wpiła przenikliwe spojrzenie w twarze obu mężczyzn...

Dalszy ciąg jutro.

Nowela

GWIAZDA BEZ ŚWIATŁA

Zofia Połczyńska przybywszy do Hollywood, zajęła w hotelu Bristol pokój z łazienką i otrzymała do swej dyspozycji pokojówkę, która nazywała się Mary i była bardzo gadatliwa. Zofia była z tego ostatniego niezmiernie zadowolona, przypuszczała bowiem że otrzyma od niej wskazówki, które ułatwią jej osiągnięcie celu, w jakim przybyła do Ameryki!

Zofia odrazu ją zaczęła wypytywać. Mary wiedziała wszystko: imiona i nazwiska gwiazd filmowych, wszystkie ich przygody, ale Alberta Połczyńskiego nie znała. Czy czasem Zofia nie myliła się? Zofia dokładnie opisywała swego brata. Nie, opis ten nie odpowiadał wyglądowi żadnego z aktorów. A napewno by zwróciła na niego uwagę, ponieważ jego nazwisko i wielkopańskie maniery zainteresowałaby ją.

— Łaskawa pani zechce zrozumieć — dodała Mary — że Hollywood jest swego rodzaju kasynem gry. W Monte Carlo przegrywa się pieniądze, a tu nadzieje. Czy pani przypuszcza, że wystarcza posiadać szlacheckie nazwisko, być bardzo eleganckim i być podobnym do niezapomnianego Rudolfa Valentino? Nie, przede wszystkim należy posiadać szczęście, w przeciwnym bowiem wypadku pozostaje się statystą.

Zofia była zrozpaczona. Nie mogła zdobyć żadnych informacji o bracie. Gdzie był? Co się z nim stało? Dlaczego do niej nie napisał, gdy wszystkie nadzieje okazały się złudne? Czy wstydził się swej porażki? Czy nie byłoby lepiej gdyby nie opuszczał stron ojczystych i nie pogrzebał swych marzeń w tym piekle kalifornijskim?

— Łaskawa pani, telefonował mister Halley i prosił, aby pani do niego przyszła — wykrzyknęła Mary, wpadając do pokoju bez pukania.

— Kto to?

— Mister Halley jest wszechpotężny. Niech pani się pośpieszy, bo minister Halley może się jeszcze rozmyśleć i wówczas ominie panią wielkie szczęście. Po raz drugi nie wezwie pani.

Wszechpotężny Halley siedział przy swoim biurku i obrzucił wchodzącą Zofię przenikliwym spojrzeniem.

— Przypadkowo widziałem panią przedwczoraj, gdy wysiadała z auta — rzekł bez żadnych wstępów.

Zofia była oburzona. W takim nieprzyjemnym tonie mówił do niej, nawet się jej nie przedstawił.

— Ile pani chce, bo nie ma dużo czasu?

Zofia oblała się rumieńcem. Najchętniej powiedziałaby mu kilka słów, ale była tak wstrząśnięta jego bezczelnością, że słowa nie przechodziły jej przez gardło.

— Nie mam przecież czasu — rzekł zniecierpliwiony Halley. — Ile? Pani jest biedna, to się widzi odrazu. Pani posiada jeszcze najwyżej na dziesięć dni życia, a później... Niech pani dziękuje swej szczęśliwej gwieździe i powie ile chce. Cztery tysiące dolarów. Dobrze? Przypuśćmy pięć tysięcy, ale przed próbnymi zdjęciami nie otrzyma pani ani jednego centa. Jeszcze nigdy się nie omyliłem, ale jest możliwe, że pani się nie nadaje, a wówczas z tego nic nie będzie. Potrzebuję panią, taką, jaką pani jest wraz z tą nadąsaną miną i jej skromnym kostiumem. Pochodzi pani ze starej szlacheckiej rodziny, nie prawda? No, więc daję sześć tysięcy dolarów. Więc jutro o ósmej rano w studio numer 5, a teraz niech pani ucieka, bo nie mam czasu.

Zanim Zofia otrząsnęła się z wrażenia, znajdował się już na ulicy. Oburzona udała się do hotelu i zaczęła się pakować. Pokojówka weszła do pokoju w chwili, gdy zamykała walizkę.

— Czy pani wie co to znaczy na początek sześć tysięcy dolarów, że po kilku miesiącach otrzyma pani pięć albo nawet dziesięć razy więcej za film. Wówczas będzie pani mogła zaangażować detektywów i szukać brata.

Zofia przyznała w duchu rację pokojówce, rozmyśliła się i pozostała. Następnego rana znalazła się w atelier. Próbne zdjęcia, które natychmiast wywołano, wzbudziły powszechny zachwyt. Zofia była „zrobiona". Następnego już dnia zaczęły się zdjęcia.

Film zbliżał się do końca. Należało nakręcić jeszcze kilka scen w zamku, w którym odbywał się wspaniały bal wydany przez zrujnowanego markiza, zanim ten strzelił do siebie i pozostawił córkę bez środków do życia. Przed masową sceną, miano zrobić zdjęcie Zofii w sali balowej zamku. Gdy w określonej porze przestąpiła próg atelier, przeobrażonego w salę balową, przetarła oczy ze zdumienia. W świetle świec ujrzała bowiem salę balową, która do złudzenia przypominała salę jej rodzinnego zamku.

Twarz Zofii wyrażała takie zdumienie, że reżyser zapytał o jego powody. Gdy Zofia mu opowiedziała, co ją tak oszołomiło, wezwał architekta i ten rozwiązał zagadkę.

— Przed sześciowa miesiącami - oświadczył — poznałem w kawiarni pewnego wyjątkowo pięknego młodzieńca, który jednak nie miał talentu. Po próbnych zdjęciach dano mu do zrozumienia, że nie nadaje się do filmu. Gdyby wrócił do ojczyzny spadłby siostrze na barki. Młodzieniec spodobał mi się i wziąłem go do siebie. Podaje mi opisy starych budowli i za to zostaje wynagrodzony.

— To mój brat! — wykrzyknęła Zofia. — Proszę mnie zaprowadzić do niego.

Po pół godzinie Albert trzymał już w objęciach siostrę. Zofia tak kojąco wpłynęła na niego, że zaczął pracować i wówczas okazało się, że posiada techniczny talent. Zofia poprosiła mister Halleya, aby dał mu odpowiednie stanowiski i w ciągu krótkiego czasu Albert Połczyński stał się sławą w budowaniu starych pałaców i zamków, stał się nową gwiazdą bez światła.

Film z Zofią Połczyńską cieszył się niezwykłym powodzeniem. Dziesięciokrotnie podwyższono jej honorarium i zaangażowano do całego szeregu filmów. Jeden z nich miał przedstawiać jej dzieje, albowiem życie pisze najlepsze scenariusze filmowe.

Organizacja rad wojennych
w armii i flocie sowieckiej

MOSKWA. W poniedziałek opublikowany został statut organizacyjny okręgowych rad wojennych w armii i flocie sowieckiej.

Na czele okręgu wojennego stoi rada wojenna, składająca się z dowódcy okręgu i 2-ch członków.

Dowódca okręgu przewodniczy na posiedzeniach rady wojennej w okręgu. Podlegają jej wszystkie formacje wojskowe oraz instytucje wojskowe, znajdujące się na terenie okręgu.

Rada wojenna ponosi całkowitą odpowiedzialność za polityczny i moralny stan formacyj wojskowych i instytucyj wojskowych, znajdujących się na terytorium okręgu oraz za ich bojowe i mobilizacyjne pogotowie.

Rada wojenna podlega bezpośrednio ludowemu komisarzowi obrony ZSRR. Wszystkie rozkazy winny być podpisane przez dowódcę okręgu wojennego, przez jednego z członków rady wojennej oraz przez naczelnika sztabu okręgu i zaczynać się będą od słowa: „Rozkazuję"...

Zapowiedziany artykuł w „Krasnoj Zwiezdie" o reorganizacji armii czerwonej ukazał się dopiero wczoraj, lecz poza przytoczonym wyżej statutem nie wnosi on nic nowego, tym bardziej, że nie porusza instytucji komisarzy wojennych oraz marszałka Tuchaczewskiego.

Dziennik twierdzi jedynie, że w armii działali t. zw. szkodnicy, dywersanci i szpiedzy oraz wzywa do wzmocnienia czujności i postępowania według wskazówek genialnego stratega proletariackiego towarzysza Stalina, a wszystko będzie dobrze, wówczas czerwona armia pod kierownictwem Woroszyłowa — jak podkreśla dziennik — wypełni stojące przed nią wszystkie zadania.

Postawienie rady wojennej na czele okręgu wojennego oraz uzależnienie jej bezpośrednio od ludowego komisarza obrony należy uważać za kompromis pomiędzy Stalinem a Woroszyłowym.

Stalin uzależnił rady wojenne bezpośrednio od Woroszyłowa, lecz zaasekurował się od przewagi komisariatu obrony przez wprowadzenie do rad wojennych dwóch członków.

Wprawdzie ani statut organizacyjny, ani organ ludowego komisariatu obrony nie ujawniają charakteru tych dwóch członków, lecz nie ulega wątpliwości, że będą to ludzie cieszący się zaufaniem Stalina.

Wprawdzie dowódca okręgu wojennego będzie wydawał rozkazy w swoim imieniu, lecz rozkazy te będą kontrasygnowane przez jednego z członków rady, oczywiście celem zabezpieczenia kierownictwa partyjnego od wszelkich niespodzianek.

Poza tym zaznaczyć należy, że utworzenie instytucyj rad wojennych oraz komisarzy wojennych o roli których oficjalnie jeszcze nic nie wiadomo likwiduje nadzór ludowego komisariatu spraw wewnętrznych nad armią, czemu Woroszyłow stale się przeciwstawiał, lecz nie mógł uwolnić się spod nadzoru komisariatu spraw wewnętrznych, dopóty, dopóki na czele tego resortu stał Jagoda, usunięcie więc Jagody utorowało drogę do wyrównania stosunków między armią, a partią.

Kalendarz dnia

19 Maj

ŚRODA.
Suche dni. Piotra Cel. pap. i Iwona.
Słowiański: Pękosława.
Słońca wsch. 3.36, zach. 19.29.
Księżyca wsch. 13.54, zach. 0.37.

HISTORIA PODAJE:

1460 Zmarł w Krakowie Jan Długosz.
1809 Zdobycie od Austriaków Zamościa.
1851 Utarczki z Moskalami pod Wilnem.
1912 Zmarł w Warszawie popularny i zasłużony pisarz Bolesław Prus (Głowacki).

JAN DŁUGOSZ.

Był to pierwszy w całym tego słowa znaczeniu historyk polski i geograf. M. i. zbadał żywot św. Stanisława Szczepanowskiego. Był też Długosz wychowawcą synów króla Kazimierza Jagiellończyka.

PRZYSŁOWIA:

„Kiedy się kto przepości,
Nie szuka w chlebie ości".

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Berlioz, leżąc na śmiertelnym łożu, powiedział do jednego ze swoich przyjaciół, ze zrezygnowanym uśmiechem:

„Nareszcie! mój przyjacielu! Teraz dopiero będą grane moje utwory".

CZYTAJCIE

„ŻYCIE KOBIECE"

Cena 20 groszy

ROLF NELSON

w transie jasnowidzenia

WIDZI TWOJĄ PRZYSZŁOŚĆ

da Ci zbawienne rady jak uniknąć trosk, niepowodzeń i osiągnąć szczęście
Rolf Nelson przyjmuje u siebie w gabinecie od 3 do 7 wiecz.
WARSZAWA
PIUSA XI 37 m. 8,
tel. 83514
porady i seanse osobiste zamiast 10 zł. TYLKO 5 ZŁ. DLA NASZYCH CZYTELNIKÓW, porada listowa zamiast 8 TYLKO 3 zł.

OSIĄGNIJ TĘ FASCYNUJĄCO PIĘKNĄ CERĘ

a zadziwisz Twe przyjaciółki łatwy i szybki sposób

Mężczyźni nie znoszą brzydkiego, błyszczącego nosa i tłustej, świecącej skóry u kobiet. Rozszerzone pory wydzielają wilgoć i oleisty tłuszcz. Łączą się one z pudrem, tworząc drobne, twarde cząstki, które, przenikając do porów, drażnią je i jeszcze bardziej rozszerzają. W ten sposób toczy się błędne koło. Zastosuj natychmiast Puder Tokalon *nieprzemakalny*, spreparowany według oryginalnego, francuskiego przepisu znakomitego, paryskiego Pudru Tokalon. Posyp palce tym pudrem zanurz go w wodzie, a po wyjęciu nastąpi niespodzianka— palce i puder będą suche. Puder Tokalon zawiera Piankę Kremową. Przylega on pomimo deszczu, kąpieli morskiej lub pocenia się i podczas tańca w najbardziej dusznej sali. Cudowne nowe odcienie nadają cerze fascynujące piękny wygląd, dotychczas niespotykany. Panom odcienie te podobają się niezwykle. Zlewają się one tak bardzo z karnacją ciała, że trudno osądzić, czy wogóle puder został zastosowany. Niezależnie od tego, że nowe te odcienie są znacznie droższe w fabrykacji, cena pudru Tokalon pozostaje bez zmiany.—

mydłem Majdego umyjesz każdego

Na małej wokandzie...

Uroczy widok
czyli „Zamiłowania mężczyzny"

(A. E.) — Był ranek. Pan Jakobsfeld zapinał właśnie sztywny kołnierzyk, a żona jego kręciła się po sypialni w uroczym negliżu, gdy w przeciwległym oknie ukazała się głowa pana Gedalego Tytonia.

Ujrzawszy sąsiada, pan Jakobsfeld stracił spokój. Drżącymi palcami usiłował wetknąć spinkę we właściwą dziurkę, ale po chwili zrezygnował z tego zamiaru i rzekł zdenerwowany do żony:

— Wiesz, Malwina? Się mi zdaje, że on znowu ciebie podgląda!

Pani Malwina pokraśniała z zadowolenia.

— Dlaczego on nie ma podglądać? Każdy prawdziwy mężczyzna lubi popatrzeć na kobiecych wdziękow.

— Ty zawsze masz dziwne pomysły — żachnął się zazdrosny małżonek. — Chyba ty rozumisz, że ja, jako mąż, nie mogę dopuścić do takich rzeczy!

Pan Jakobsfeld otworzył okno. Wychylił głowę i rzekł:

— Przepraszam się z panem najmocniej, panie Tytoń; może pan będzie taki łaskaw i popatrzy się na niebo?

— Dlaczego akuratnie na niebo? — zdziwił się pan Tytoń.

— Nie chcesz pan na niebo, patrz się pan na ziemię. Byle nie na moją żonę!

— A jak się nie zgodzę na pańskie żądanie, to co?

— Przypuszczam, że wątpię żeby się pan nie zgodziłeś — rzekł pan Jakobsfeld — z powodu moja żona Malwina się kręci w samych... Zresztą nie potrzebuję panu mówić to brzydkie słowo: sam pan widzisz w czym ona się kręci!

— Rzeczywiście widzę — odparł pan Tytoń. — Ale co to panu szkodzi, że ja się patrzę? Przecież ja jej tego nie zabiorę!

W panu Jakobsfeldzie krew zawrzała.

— Ordynarny łobuz pan jesteś! — zawołał. Świnituch pan jesteś, panie Tytoń! Idź pan precz z moich oczu, bo zaraz panu łeb rozbiję z tą spinką, co ją trzymam w ręku. Na co pan patrzysz, psiakrew? Na moją Malwinę? Gdzie masz pan gust? Przecież ona jest taka gruba, co już dalej nie idzie! I ma dwie krzywe nogi, za przeproszeniem jak kaczka!

Przeraźliwy krzyk był odpowiedzią na te słowa. To pani Malwina, niczem tygrysica, skoczyła na małżonka i spuściła mu tak energiczne lanie, że pan Jakobsfeld tegoż jeszcze dnia zaskarżył ją do sądu, podając jako świadka Gedalego Tytonia.

— Powiadam pana sędziego — mówił pan Tytoń na rozprawie — że to była prawdziwa opera, jak ona jego biła. Się mi zdawało, że pęknę ze śmiechu! Poprostemu się ześmiałem.

Sąd ogłosił wyrok uniewinniający.

12-letnia przeciwniczka wojny
została uznana przez szkołę za „moralnie zepsutą"

W Sztokholmie przebywa w charakterze „emigranta politycznego" 15-letnia córka Osietckiego, która uczęszcza do jednej ze szkół szwedzkich na koszt „emigracyjnego funduszu". Dziewczynka już od kilku miesięcy nie może porozumiewać się ani telefonicznie na piśmienne z ojcem, którego miejsce przebywania jest trzymane w ścisłej tajemnicy.

Jak donoszą duńskie gazety rekord młodości „politycznego emigranta" pobiła teraz 12-letnia dziewczynka, którą na statku przewieziono z Niemiec do Kopenhagi. Dziewczynka przybyła do Danii bez wizy i dokumentów i miano ją wysłać z kraju, ale komitet działaczy społecznych czyni starania u władz, aby pozwolono jej przebywać w Danii

Dzieje „emigrantki" są następujące: W Niemczech, jak zresztą w całej Europie, jest uroczyście obchodzony Dzień Matki. Tego dnia w gimnazjum, do którego uczęszczała dziewczynka, było wypracowanie na temat „Znaczenie Dnia Matki i dlaczego go się świętuje". Dziewczynka napisała między innymi:

„Dziś jest Dzień Matki. My wszyscy powinniśmy otaczać szacunkiem matki. Ja czynię to każdego dnia w roku, a nie tylko w Dniu Matki. Dzień Matki jest więc urządzony w tym celu, aby kupcy mogli dobrze zarobić, sprzedając podarunki dla matek. Najlepszym sposobem szanowania matki to prowadzenie walki z wojną, aby synowie matek nie ginęli od trujących gazów".

Wypracowanie dziewczynki wywołało wielkie wrażenie. Dyrekcja gimnazjum doniosła o nim władzom. Okazało się, że dziewczynka wychowywała się u ciotki i władze żądały, aby ją stamtąd odebrano. Z tego powodu doszło do rozprawy sądowej, podczas której postanowiono przekazać dziewczynkę sądowi dla nieletnich.

Sąd zalecił, aby dziewczynkę odebrano od jej wychowców i umieszczono w zakładzie wychowaczym. W obszernym umotywowaniu wyroku zaznacza się między innymi, że należy za wszelką cenę oderwać dziewczynkę od zgubnego wpływu, który stoi w sprzeczności z ustawami państwowymi. I w tym celu należy ją właśnie umieścić w zakładzie wychowawczym.

Na razie, dopóki sprawa jej dalszego pobytu nie zostanie załatwiona, 12-letnią „emigrantką" zajęła się rodzina miejscowego profesora. „Przestępczyni" zaś nie bacząc na wystawione jej świadectwo, na którym zaznaczono, że jest moralnie zepsuta i że jej sposób myślenia jest antypaństwowy, bawi się najspokojniej w świecie lalkami.

PORADNIA ŻYCIOWA
Rolfa Nelsona

P. Dlutek

Jeśli chce Pan znaleźć szczęście w życiu musi pan koniecznie poskromić swoje nerwy i gwałtowność. Inaczej będzie z Panem bardzo źle. Pretensje i podejrzenia w stosunku do żony są zupełnie bezpodstawne. Zdrowiu Pana nie grozi żadne niebezpieczeństwo. Przed lipcem nie należy wyjeżdżać. Za trzy miesiące otrzyma Pan niespodziewanie pieniądze i to dość znaczne.

Stare Miasto

Aby otrzymać odpowiedź należy podać imię nazwisko, dokładny adres i dwa kupony „Porady życiowej". Myli się Pani, twierdząc, że nie ma Pani szczęścia do mężczyzn. Musi Pani jedynie zmienić zupełnie i zasadniczo sposób postępowania. Więcej pewności siebie i nie należy okazywać, że Pani zależy na kimś. Radzę trzymać los na loterię, gdyż ma Pani wybitne szczęście do gry, które szkoda marnować. Za granicę nie wyjedzie Pani.

J. B. ze Złotej:

Los Panu szykuje niestety dużo przykrości i trosk. Posadę straci Pan niebawem aby po kilku miesiącach otrzymać dorywcze zajęcie niebardzo dobrze płatne. Po upływie roku wróci Pan na obecną posadę. W życiu Pana zajdą duże zmiany. Jeszcze w tym miesiącu pozna Pan kobietę, która zostanie w przyszłym roku Pana żoną. Pożycie wasze nie będzie jednak szczęśliwe i będzie Pan chciał rozejść się. Sprawą zdrowia przejmuje się Pan zupełnie niepotrzebnie, gdyż właściwie nic Panu nie dolega ani dolegać nie będzie. Będzie Pan za kilka tygodni świadkiem nieszczęśliwego wypadku.

Czesława:

Napisała Pani od mnie powtórnie skarżąc się, że nie otrzymuje Pani ode mnie dość szybko odpowiedzi. Tymczasem muszę Pani zdradzić, że miała Pani szczęście wyjątkowe i otrzymała bardzo szybko odpowiedź. Kto chce otrzymać odpowiedź w przeciągu dwóch — trzech dni powinien do listu dołączyć trzy złote w znaczkach pocztowych

Matkę staruszkę zamordował

syn bandyta do spółki z żoną moskiewką

W onegdajszym numerze pisaliśmy o zamordowaniu w Otwocku 88-letniej Małgorzaty Wyglądały. Mieszkanie jej zostało splądrowane. Jak się okazało zbrodni dopuścił się syn staruszki 52-letni Stanisław, który karany już był za bandytyzm jeszcze przez sądy rosyjskie i skazany na zesłanie na Sybir. Przebył tam kilka lat i po wojnie światowej wrócił do kraju, przywożąc z sobą żonę Rosjankę, Marię.

Staruszka posiadała niewielki dom z placem, który zamierzała zapisać na rzecz swego wnuka 27-letniego Bolesława Witana. Dowiedział się o tym jej syn Stanisław i postanowił temu przeszkodzić przez zamordowanie matki i zniszczenie testamentu. W plan swój wtajemniczył i żonę.

Plan został urzeczywistniony. Stanisław Wyglądała zamordował matkę i po zbrodni przeszukał mieszkanie w celu odnalezienia testamentu, co mu się nie udało.

W dodatku policja wykryła zbrodniarza, który razem z żoną swoją zostali aresztowani i osadzenia w więzieniu na Pawiaku.

TRUP PASTUCHA POD KOŁAMI POCIĄGU

Między stacjami kolejowymi Małkinia i Sadowne, o przejściu pociągu pospiesznego, znaleziono na torze zmasakrowane zwłoki 14-letniego Feliksa Kucharka, pastucha ze wsi Prostki.

Zachodzi przypuszczenie, że Kucharek przepędzając bydło przez tor, nie zauważył nadchodzącego pociągu i padł ofiarą tragicznego wypadku. Zwłoki zabezpieczono do czasu zybycia władz sądowo-lekarskich.

CZYTAJCIE
„ŻYCIE KOBIECE"
CENA EGZ. 20 GROSZY

wszystkie LOS od LANCERA może przynieść 1.000.000
Warszawa: Marszałkowska 121, Tar gowa 46, Wolska 13, Dworzec Gł. i Średnicowy.

Ośmiornica broniła dostępu do skarbu

Niezwykła walka na dnie morza z potworem

W bitwie pod Abukirem admirał Nelson rozgromił francuską flotę, która przewiozła armię Napoleona do Egiptu i która miała utrzymywać stałą komunikację z ojczyzną. Statek flagowy tej floty „Orient" został wówczas zatopiony.

Już wówczas krążyły pogłoski, że na pokładzie „Orientu" znajdowało się srebro i złoto wartości 10 milionów złotych, a poza tym jeszcze znaczniejsza część łupów z pod Valetta. Łupy te, składające się z wartościowych klejnotów, były przechowywane na pokładzie statku w dwóch drewnianych szkatułkach.

Pogłoski te nie dawały spokoju wielu ludziom, którzy postanowili je sprawdzić. Ale to im się nie udawało. Dopiero ostatnio kapitan angielski Ponsonby postanowił jeszcze raz spróbować szczęścia i przeznaczył na ten cel wszystkie oszczędności, angażując do pomocy dwóch doskonałych nurków, Jima Brandona i Filipa Sayersa.

Miejsce, w którym powinien był leżeć „Orient" było nietrudne do odnalezienia, ponieważ w kronikach dokładnie było opisane miejsce pogrążenia się statku flagowego.

Pierwszy opuścił się na dno morski numer Brandon. Już po 10 minutach dał znak, aby go wyciągnięto na powierzchnię. Zakomunikował, że natknął się na drewniane szczątki wielkiego statku, który prawdopodobnie jest „Orientem".

Znalazł na pokładzie statku złotą monetę, pochodzącą prawdopodobnie ze skarbca okrętowego, który został zdruzgotany przez angielskie armaty. Podczas gdy jeszcze się zastanawiał nad tym, w jaki sposób moneta dostała się na pokład, ujrzał nad sobą wielki cień. Była to ośmiornica, która płynęła wprost na niego. Uniknął z nią starcia tylko dzięki temu, że ukrył się we wnętrzu statku.

Następnego dnia zanurzył się Sayers i on również opowiedział o potworze morskim, który jak strażnik krąży nad statkiem.

Od tej chwili obaj nurkowie jednocześnie opuszczali się na dno. Jeden z nich uzbrojony w wielki nóż stał na straży, a drugi pracował. Dwa tygodnie minęły, a prace nurków nie posunęły się naprzód. Pewnego zaś dnia wydarzył się wypadek, który skłonił ich do porzucenia pracy. Nagle z otchłani morskiej wyłoniła się ośmiornica i rzuciła się na nich. Brandon zdążył się uratować przez szybkie obrócenie się. Wbił nóż w ciało potwora i dał znak aby ich wyciągnięto. Po zjawieniu się na pokładzie statku, nurkowie oświadczyli kapitanowi, że nie chcą więcej spotykać się oko w oko z potworem i rezygnują z pracy.

Podczas gdy Ponsonby namawiał ich, aby nie porzucali pracy, na powierzchnię morza wypłynęły zwłoki ośmiornicy. Zabita ośmiornica została wyciągnięta na pokład i rozprucia. W jej żołądku znaleziono dwie małe drewniane szkatułki z diamentami. Ponsonby sprzedał te klejnoty i otrzymał za nie kilka milionów złotych.

Pełna tabela 38 Loterii

IV klasa — 8-my dzień ciągnienia

I i II ciągnienie
GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 5.000 na nr.: 50702

50.000 zł.: na nr.: 39271

10.000 zł. na n-ry: 30392 119581 120055 185168

5.000 zł. na nr.: 53540

2.000 zł. na n-ry: 86644 107819 107868 122244 146443 146715 152119

1.000 zł. na n-ry: 10449 10837 16490 26516 28253 41616 43680 44407 49584 59431 59630 73950 74258 76836 80960 81254 87418 89219 96076 125559 135870 138591 141478 148331 152577 154458 157470 158638 163183 170414 175255 178295 186409 186951

Wygrane po 200 zł

128 48 331 81 440 59 550 85 826 29 36 1106 236 400 46 503 642 846 47 2013 122 38 479 500 946 3014 81 303 14 96 589 710 4250 374 546 799 845 999 5220 314 592 600 85 906 18 33 99 6120 268 99 435 583 833 7243 64 72 420 730 882 8143 80 253 55 305 40 410 37 515 847 987 9053 143 400 515 16 38 692 705 77 89 891

10051 60 112 248 486 800 914 92 11089 326 97 482 536 63 955 12026 115 52 55 229 64 486 787 845 902 13101 280 323 34 94 406 638 960 64 78 14192 360 430 533 96 607 45 83 863 74 987 15069 131 33 249 84 389 456 88 509 78 617 712 22 955 16173 383 404 573 628 785 812 17115 261 66 268 653 844 965 79 18091 457 526 58 832 931 19038 64 532 57 635 739 866

20092 94 148 350 464 518 745 21023 65 197 212 73 322 534 44 630 980 22015 20 30 411 90 534 695 907 18 23058 114 48 280 357 415 84 651 75 894 24039 574 630 25153 304 560 710 966 26229 424 597 676 906 27200 19 95 362 451 609 47 725 77 804 28110 235 62 96 325 37 483 703 76 977 29016 235 84 344 50 606 762 967

30132 241 82 559 904 15 31052 180 86 222 476 596 751 76 818 60 32014 410 636 708 937 33130 82 264 91 338 419 93 514 50 640 84 753 887 34141 211 476 770 35208 32 64 418 536 726 78 99 846 977 36137 48 59 69 239 312 480 764 84 962 37045 228 466 584 90 620 21 69 700 29 948 38050 66 139 78 510 77 739 874 39275 324 73 441 506 7 742 864 914

40097 196 221 8 375 438 553 98 657 876 41042 114 36 200 78 464 99 522 600 811 61 944 89 42004 7 167 247 82 353 63 409 54 9 520 625 59 707 836 43004 13 338 406 57 518 621 707 964 99 44101 12 25 7 67 242 372 479 552 799 45009 59 115 76 98 296 368 561 703 58 87 916 50 94 46190 270 308 68 428 540 650 32 706 37 976 47106 20 49 79 210 63 391 432 75 832 938 98 48057 145 269 327 486 563 95 642 759 61 49008 240 304 33 432 72 541 83 637 46 923

50028 358 400 516 8 638 838 989 51085 125 241 54 384 493 526 650 750 64 855 915 52070 259 322 83 450 552 622 51 782 871 957 53004 56 86 130 75 430 613 746 938 94 54211 847 60 55111 564 86 645 84 884 5 56208 13 22 559 885 57165 289 382 421 43 520 681 791 920 58223 46 473 81 97 721 59112 329 466 574 89 466 574 89 726 962 79

60176 216 50 341 466 574 769 67 79 875 91 967 61024 257 444 556 84 94 730 62238 303 90 464 603 63320 37 41 418 514 624 744 63 877 928 64117 33 66 510 33 642 65004 40 151 66 452 703 25 43 982 4 66046 96 191 9 219 387 419 38 85 584 623 772 6 862 85 67081 6 309 620 707 61 813 924 68734 98 9 69056 307 487 538 736 806 80 91

70214 520 635 799 811 71049 92 146 76 86 286 325 405 47 55 627 45 710 34 60 840 71 85 72014 75 207 73 324 441 67 501 51 604 30 838 44 95 73124 35 277 473 551 900 88 74078 95 170 449 537 75073 83 102 10 334 42 545 694 755 902

76011 19 82 32 598 622 30 913 77081 91 6 159 87 304 474 691 96 809 936 78012 122 227 357 420 532 650 79283 303 512 64 718 836 56 920 53 54 81

80425 582 640 739 949 81042 60 158 262 70 320 73 541 641 713 39 57 856 938 82306 666 958 83043 60 74 115 26 46 766 949 76 84248 330 610 67 81 730 964 85034 70 427 562 794 944 86109 35 215 20 467 94 547 608 716 74 849 929 87129 68 95 203 80 334 877 98 9 954 55 88029 89 132 60 278 351 54 61 491 676 793 808 89095 123 204 59 79 330 529 698

545 674 739 808 15286 474 814 8 963 16040 294 315 690 17837 60 912 18140 752 19144 92 229 354 406 888 939 98

20043 91 484 21039 180 250 700 98 983 95 22296 491 690 827 23631 24141 554 701 25191 272 366 26483 833 920 27016 42 28487 697 768 930 29059 432 68 784 886 905

30073 107 65 256 775 858 31209 608 846 32622 33085 280 34533 676 745 68 891 35509 39 634 848 963 36126 680 37030 464 743 55 63 847 38552 971 39058 286 595 623 904

40386 434 67 838 41116 401 42025 74 43151 44022 343 411 45343 81 780 4 920 34 46 216 310 785 9 47223 587 941 48144 226 509 673 49027 268 451 762 843 939

50046 763 829 51340 9 53202 73 341 549 71 839 981 97 54156 747 971 55075 236 652 4 892 56183 237 72 357 659 57939 58126 230 318 551 646 59207 843

60001 110 731 61403 680 3 62138 690 885 63383 406 78 580 762 821 64175 447 779 65244 696 66358 959 67304 449 637 972 68062 822 69641 702 89 934

70009 150 250 715 871 80 71395 611 737 962 72864 7 73589 892 74955 75361 490 519 714 885 76226 495 976 77195 342 431 636 788 952 78001 140 226 622 720 977 79143 899

80419 738 804 900 81044 296 568 785 82789 919 83048 508 88 84480 657 825 85099 169 86 357 533 86071 229 402 13 55 88 87065 127 443 70 510 689 782 88104 317 471 527 46 700 89236 528 91

91195 538 696 764 892 92337 62 93443 711 930 94009 306 95122 96152 331 712 84 97423 624 763 98000 90 312 19 403 656 99041 209 80 887 938

100246 67 994 101277 426 102011 854 103171 104319 401 816 105274 803 84 106723 893 107025 84 130 212 108384 489 628 109152 353 480 552 658 853 61

110347 531 711 914 111001 103 226 342 112799 113103 427 852 114457 882 115200 610 28 38 922 116202 736 117101 926 118013 898 119094 712

120051 822 121368 123435 620 752 861 965 124315 553 707 125127 717 126136 213 344 991 127183 688 128005 922 129385 728 905

130407 612 131497 829 132026 39 418 56 133041 134371 504 135149 214 407 28 96 550 698 889 136252 137128 374 414 74 667 785 138550 967 139150 328 61 552

140004 211 436 624 141164 223 692 788 997 142071 167 72 530 755 143183 980 144397 844 949 145010 37 99 322 632 772 146003 293 479 923 147160 244 510 635 148290 319 529 92 614 44 784 852 149414 47

150250 114151 789 152353 619 75 153034 389 417 554 647 839 154375 624 155812 156948 157152 294 732 158349 159045 597 914

160404 161052 186 611 972 162140 63 312 464 676 784 960 163226 782 885 164048 56 165290 349 971 96 166010 38 170 202 389 879 167402 168148 56 273 471 635 760 169168 760

170343 613 171932 172195 239 657 701 173030 116 209 57 360 174565 73 175140 56 279 309 176453 547 851 177068 108 597 811 178068 168 75 253 93 677 179102 428 610

181312 59 801 61 996 182103 447 563 860 183022 302 585 900 184169 475 561 634 729 185073 134 201 410 81 901 32 59 538 186331 187002 79 219 464 649 97 188072 550 669 739 189991

190347 425 583 191384 911 192054 351 580 4 193221 447 659 194367 564 97 824

III ciągnienie
Wygrane po 200 zł

246 346 551 1026 188 790 961 9 2109 92 201 345 646 79 901 21 3216 78 799 4233 42 78 312 5394 763 6032 167 750 858 7009 149 322 486 737 8461 887 9171 496 564 770

10423 11058 186 657 751 12062 420 843 13053 62 6 132 589 692 943 4 88 14343

8284 60 4955 9330 508 91 602 758 923 98 10113 219 358 784 906 48 61 11562 639 12594 663 13127 216 793 14021 606 36 828 97 15352 423 595 724 865 918 75 16175 485 699 747 918 17321 56 411 566 767 921 18083 104 32 317 70 455 754 817 19052 176 698

20239 508 619 21124 40 241 8 424 82 951 7 89 22230 79 345 558 23202 316 429 637 862 24064 279 420 563 876 25128 412 642 739 900 26144 264 612 905 88 27110 25 74 426 55 608 28103 334 452 856 92 927 29132 446

30248 327 60 71 85 412 31007 49 237 74 423 516 836 977 32231 72 973 33207 689 34046 213 92 301 865 917 35207 376 429 710 812 908 36439 55 777 828 37117 321 68 614 754 807 924 38112 93 302 18 404 88 621 754 824 971 39002 17 198 393 573 876 900 28

40203 91 700 871 41306 609 43349 598 709 11 43527 44503 45470 514 55 755 46154 278 576 713 47217 431 688 822 58 973 92 48140 316 418 40 62 577 8 619 768 899 980 49085 374 499 845 908 33 82

50146 69 360 792 802 957 51301 4 93 544 812 52109 30 84 242 98 484 53000 462 504 54030 189 213 21 530 617 25 716 22 821 928 53 55146 375 404 563 638 801 5601 944 92 138 42 508 57167 519 58256 99 359 97 535 704 827 59127 200 530 634 766

60051 155 63 261 860 61102 37 338 427 665 821 62292 367 63058 106 300 780 64474 845 65051 156 252 66311 503 34 734 67018 30 53 102 220 415 99 838 68472 615 46 69354 504 801 38 971

70145 360 71238 82 404 601 3 753 925 72085 172 334 774 94 73015 162 581 7 833 930 74070 270 321 804 75048 193 367 76055 197 77067 448 698 78195 568 615 79359 701 43 982

80051 14 0511 81381 724 844 999 82016 23 467 704 66 84056 212 551 627 930 58 85163 566 726 86111 298 353 643 58 717 909 33 87121 229 300 856 88148 57 244 74 85 738 89045

90054 324 518 616 921 91027 492 4 742 830 90 92168 214 749 870 964 93164 290 816 94808 11 95070 252 483 677 962 96448 542 673 967 97231 447 681 914 27 98453 554 808 99778 828

100006 241 417 505 612 789 865 101395 651 5 791 102333 491 530 103138 221 57 315 26 733 104317 584 864 105154 266 322 408 106397 654 72 93 718 940 107257 532 817 108433 94 685 795 853 109006 30 1 112 332 439 66 731

110171 255 565 6 622 942 111169 263 95 912 24 112025 319 453 99 749 817 981 97 113003 62 114164 372 456 8 722 115023 185 398 729 36 116029 427 595 703 939 117371 437 866 118081 274 379 616 715 36 89 836 119110 257 330 432 557

120177 86 639 761 861 85 121371 610 92 799 840 122515 97 631 779 123219 345 715 32 818 979 124108 953 70 125096 136 66 702 126126 207 65 377 406 571 6 709 848 67 976 127523 50 4 741 98 891 935 128494 576 129180 337 91 589 681 859

130181 219 25 506 697 757 801 932 63 131206 90 555 75 902 132279 340 581 680 917 133103 5 253 79 434 502 701 72 831 959 134281 547 721 55 86 811 32 73 135020 192 480 675 720 56 136048 70 208 497 775 83 931 52 137087 118 282 950 138016 462 766 866 948 139036 282 366 695 826 59 939

140156 80 628 738 935 141869 71 910 30 9 142484 91 500 143039 105 77 235 393 880 144048 239 67 91 559 145381 837 46 58 933 146103 6 91 204 359 653 726 869 147182 399 495 631 711 889 148069 131 356 73 510 7 888 149767 856

150524 960 151413 715 21 849 152154 222 463 576 961 153122 379 484 697 829 154041 265 78 627 64 963 83 155056 207 413 919 156173 314 552 157222 364 98 991 158241 355 637 900 159809 989

160364 425 640 73 707 72 834 161360 422 503 679 162281 731 60 163090 155 320 620 763 164004 574 605 11 706 96 842 165024 360 440 521 67 627 799 825 929 166101 71 476 553 710 167188 304 40 61 561 601 733 168084 375 451 70 728 919 169386 519 62 628 694

170006 142 310 483 627 78 766 880 96 171060 167 447 664 959 172067 313 9 173398 416 97 8 744 966 174030 114 48 213 94 526 655 742 175313 677 736 72 812 956 176136 277 466 177425 46 77 84 543 56 908 178012 303 63 562 632 89 769 837 996 179155 517

180185 280 7 526 71 181017 42 638 734 64 182072 470 608 49 824 900 183057 110 29 31 215 558 971 184022 39 733 185101 59 325 868 187073 396 739 842 911 188343 842 189119 372 589 619

190460 191277 498 559 702 824 900 192048 450 89 537 87 721 823 193336 560 791 194047 178 336 621 68 774 894

Jagoda

b. szef GPU ma być zwolniony z aresztu

W moskiewskich kołach politycznych liczą się z tym, że w najbliższych dniach nastąpi zwolnienie byłego szefa GPU, Jagody, którego przed kilkoma miesiącami na rozkaz Stalina usunięto z zajmowanego stanowiska i osadzono w więzieniu.

Tuż przed aresztowaniem Jagoda wydobył z archiwum GPU tajne akty, ukrył je w bezpiecznym miejscu, a następnie jego agenci wywieźli je przez Władywostok za granicę.

Wśród tych aktów znajdują się tego rodzaju dokumenty, które, w wypadku gdyby je opublikowano, mocno skompromitowałyby najwybitniejszych sowieckich mężów stanu ze Stalinem na czele.

Stalin za wszelką cenę starał się zdobyć te dokumenty. Jego starania nie odniosły jednak żadnego skutku. Wówczas wszczął pertraktacje z aresztowanym Jagodą i sprawę załatwiono kompromisowo: Stalin wypuści Jagodę z więzienia, a ten wzamian za to zwróci niebezpieczne dokumenty.

W międzyczasie w związku z aferą Jagody padło wiele ofiar. Między innymi zostali w tych dniach rozstrzelani zastępca komisarza dla spraw ciężkiego przemysłu, Aleksander Świekowski, którego oskarżono o utrzymywanie kontaktu z trockistami, następnie komisarz kopalni węgla z zagłębia Donu, Drobnic, wysoki urzędnik GPU, Gelman i wielu innych.

TADEUSZ RYŚ

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Przypadkowo dowiedział się Iwanow, że organizatorem szantażu w stosunku do Rothwanda był Grün, który zgarnął do własnej kieszeni dwadzieścia tysięcy rubli. Nie mógł go jednak ukarać, bo Grün wiedział o licznych sprawkach pułkownika. Tymczasem Rothwand nalegał, by mu zwrócono zgodnie z obietnicą pieniądze. Pewnego dnia powiadomił go Grün, że aresztowano bandę „Czarnej Ręki".

Rothwand wsiadł natychmiast do dorożki i pojechał do urzędu śledczego.

Grün przywitał go uniżenie, uśmiechając się:

— Itóż panie dyrektorze, dotrzymałem obietnicy... Powiedziałem panu, że aresztuję tę bandę, a nie rzucam słów na wiatr... Dałem słowo honoru, że ich złapię, no i złowiłem.

Bankier zapytał:

— A pieniądze?

— Tymczasem jeszcze pieniędzy nie odebrałem, ale jestem przekonany, że gdy ich tylko dobrze wytłukę, powiedzą mi, gdzie ukryli pieniądze... Co ważniejsze, mamy ich w ręku. Chcę pana zapoznać z przywódcą tej bandy. Za chwilę wskażę go panu...

Grün rozkazał wprowadzić więźnia Stanisława Wiśniewskiego. Był to polski robotnik z fabryki Heneberga.

Komisarz Grün, chcąc upozorować sprawę wymuszenia pieniędzy, kazał aresztować go w nocy, sprowadzić do swego gabinetu i wmawiał mu, że to on wysłał list do Rothwanda i wyłudził od niego pieniądze.

Rzecz jasna, nie pomogły łzy i zaklinania Wiśniewskiego, że nic nie wie, że nie ma nic wspólnego z żadną bandą „Czarnej Ręki". Grün wygrażając pięścią, krzyczał:

— Zmuszę ciebie, byś się przyznał do wszystkiego... Powiesz mi prawdę, gdy tylko poczujesz pod paznokciami rozżarzone igły...

Przed wprowadzeniem Wiśniewskiego do gabinetu Grüna, potłuczono go tak boleśnie, że był spuchnięty i posiniaczony, ale był to dopiero początek. Więzień tylko z trudem trzymał się na nogach.

— Oto jest on, pan Wiśniewski, herszt bandy „Czarnej Ręki" — Grün wskazał bankierowi niewinnego robotnika. — Ito bohater tej bandy... No, bandyto, powiesz, czy nie, gdzieś ukrył dwadzieścia tysięcy rubli, któreś zabrał panu bankierowi?

Wiśniewski rozejrzał się niespokojnym wzrokiem po pokoju i powiedział:

— Póki żyję, nie zabrałem jeszcze nikomu ani grosza... Nie wiem. o co panu chodzi, czego pan chce ode mnie...

Grün syczał:

— Wszyscy udają niewiniątka... Ale jutro, pojutrze opowie sam wszystko, dowiemy się, gdzie są pańskie pieniądze...

Bankier milcząco przyglądał się skatowanemu robotnikowi. Grün rozkazał go szybko wyprowadzić. Potem znów odezwał się do bankiera:

— Nie sądzę, by banda wydała już wszystkie pieniądze. Zapewne ukryli gdzieś ten skarb... Za kilka dni wyśpiewa już nam wszystko...

— A dorożkarza aresztowaliście? — zapytał Rothwand.

— Dorożkarza? Grün przypomniał sobie, że przecież dorożkarz może wszystko zasypać. — Ależ nie, panie dyrektorze, to napewno niewinny człowiek... Wynajęli pierwszego lepszego dorożkarza, który nawet nie wiedział, o co chodzi...

Po kilku dniach wezwał Grün znów Rothwanda do siebie i pokazał mu protokół podpisany przez Stanisława Wiśniewskiego. W protokóle tym przyznaje się Wiśniewski do wszystkiego...

On to z polecenia bandy międzynarodowej pisał te listy, które polecił wysłać z Petersburga, on to podjął sumę i wysłał ją za granicę...

Rothwand zmuszony był narazie zrezygnować z odebrania pieniędzy...

Po przesłuchaniu i podpisaniu protokółu odprowadzono Wiśniewskiego do szpitala. Człowiek ten schudł po skatowaniu go nie do poznania...

W szpitalu rozpoczęła się agonia. Umarł w ciężkich cierpieniach: w protokóle podano, że zmarł na udar serca.

Ostatnia łaźnia

Oto jak pracował człowiek - zwierzę, Wiktor Grün. Drżała przed nim ludność Warszawy, katował i znęcał się nad synami Polski.

Cóż więc dziwnego, że organizacja bojowa skazała go na śmierć? Cóż więc dziwnego, że marzeniem bojowców było uciąć łeb tej hydrze?

Jak wiemy, nie należało to do rzeczy najłatwiejszych. Jak Iwanow, tak samo i Grün wiedzieli, że ze wszystkich zakątków czyha lufa rewolweru.

Toteż dłuższy czas nie ważył się Grün wychodzić z gmachu ochrany. Bał się wyjść na ulicę. Ale że na mieście miał mnóstwo interesów do załatwienia, posługiwał się swym pomocnikiem Lutkiem...

Któż to był ów Lutek?

Ongiś należał do partii i nazywał się Czerwony Olek, po tym stał się prowokatorem, wskutek jego prowokacji szereg osób wysłano na Syberię, innych zgładzono na szubienicy...

Grün, który sam nakłonił Lutka do prowokacji jako nagrodę za jego zasługi powoli wsiągnął go do roboty i w końcu mianował swoim zastępcą. Teraz, gdy Grün nie wychodził z gmachu ochrany, zastępował go, przyjmował zamiast niego łapówki i załatwiał interesantów, przychodzących do pana komisarza do domu...

Tymczasem organizacja bojowa głowiła się nad tym, jak wydostać podstępem komisarza Grüna z gmachu ochrany.

Tadeusz ukrywał się i rzadko wychodził na ulicę. Czuł, że go śledzą. Atoli brać miał udział w zebraniu, poświęconym sprawie zamachu na Grüna.

Po rozpatrzeniu kilku projektów, które okazały się nie do urzeczywistnienia, zabrał głos Tadeusz:

— Widzę jedno tylko wyjście z sytuacji. — Trzeba go zwabić przez jakiegoś człowieka, do którego ma zupełne zaufanie...

Jadzia odrzekła z uśmiechem:

— Chyba ani do mnie, ani do ciebie zaufania nie będzie miał...

— Sądzę tak samo, do nas zaufania nie będzie miał, ale jednakowoż można i należy odszukać człowieka, do którego Grün ma bezwzględne zaufanie...

— No, i co taki facet ma zrobić?

— Powinien go zwabić na miejsce, które my wskażemy, a tam go wykończymy... Może to być jaka nocna knajpa, albo spelunka złodziejska...

Słowa Tadeusza zdziwiły wszystkich.

— Gdzie tu znaleźć człowieka, do którego Grün będzie miał tak pełne zaufanie? — zapytali zdziwieni.

— Szukaj a znajdziesz — odrzekł wieloznaczą Tadeusz.

Zebranie zakończyło się bez powzięcia jakiejkolwiek decyzji.

W międzyczasie zaszedł wypadek, który pozwolił przypuszczać, iż wkrótce będzie można wyrok śmierci wykonać...

Pewnego dnia przyszedł do Tadeusza jego przyjaciel i towarzysz, zwany powszechnie „Mongołem" i dał mu do przeczytania list, który otrzymał od byłej członkini partii, usuniętej z organizacji za prowokację. Skazano ją na śmierć, ale wyroku jeszcze nie wykonano...

Kobieta ta nazywała się Michalina Zaborowska.

Po popełnieninu swego potwornego czynu, ukryła się, wiedząc, że organizacja bojowa wydała na nią wyrok śmierci.

Mongoł przywitał się serdecznie z Tadeuszem i powiedział:

— Wybacz, że przylazłem do ciebie do mieszkania, ale zdarzyło się coś bardzo ważnego...

— Słucham. Co się wydarzyło?

— Otrzymałem list od Zaborowskiej — odrzekł Mongoł, podając zapisany skrawek papieru.

— Od tej prowokatorki Zaborowskiej? — zapytał zdziwiony Tadeusz. — Co ta zdrajczyni pisze?

— Przeczytaj sam, to się dowiesz...

Tadeusz przeczytał list o następującej treści:

„Towarzyszu Mongoł! Piszę do was i do wszystkich członków partii. Dłużej nie mogę tak żyć, musiałam ten list napisać...

Oświadczam uroczyście, że bardzo żałuję tego, co uczyniłam. Wiem, żeście wydali na mnie wyrok śmierci i zgadzam się z tym, żem na taki wyrok zasłużyła.

Ale teraz bardzo żałuję tego, com uczyniła i gotowa jestem sama odkupić swój czyn. Nie boję się śmierci, ale nie chcę umrzeć jako prowokatorka. Nie chcę by po mnie pozostała pamięć mej podłości. Chcę zmyć moje wstrętne czyny.

Nie sypiam po nocach, bo zdaję sobie sprawę z potworności tego, com uczyniła.

Po to, byście nie myśleli, że słowa te piszę, by uniknąć śmierci, proponuję wam co następuję:

Wiem, jak wiele złego czyni Grün. Wiem również, że wydaliście na niego wyrok śmierci. Podejmuje się wyrok ten wykonać, i w tym celu opracowałam już pewien plan, który uda się napewno.

Oczekuję Waszej odpowiedzi do soboty. Jeśli odpowiedź Wasza będzie odmowna, wtedy sama wykonam wyrok, jakiście na mnie wynieśli, to znaczy pozbawię się życia, bo już dłużej tak żyć nie mogę...

Michalina Zaborowska".

Tadeusz przeczytał list i zamyślił się.

— No, i co ty na to? — zapytał Mongoł.

— To trudna sprawa — odrzekł Tadeusz. — Trzeba być w danym wypadku bardzo ostrożnym. Czy nie tkwi tu czasem jakiś pomysł ochrany?

Dalszy ciąg jutro.

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„W laboratorium"

JUTRO: „W POSZUKIWANIU PAPIERU".

Społeczeństwo

winno pomódz strajkującym kamieniarzom

Już od dłuższego czasu strajkuje w Piotrkowie 65 kamieniarzy zatrudnionych przy tłuczce kamienia mozaikowego. Strajk ten od 6 dni został zaostrzony jako okupacyjny wobec nie uwzględnienia żądań strajkujących kamieniarzy.

Onegdaj bawił na miejscu delegat Funduszu Pracy z ramienia Urzędu Wojewódzkiego p. inż. Kowalewski, który wyjechał zdać relację służbową ze swojej interwencji. Dotąd jednak nie wiadomo jak władze Wojewódzkie zareagują na ten rozpaczliwy strajk jaki zmuszeni są prowadzić robotnicy rzeczywiście bardzo nędznie wynagradzani.

Strajkujący domagają się ustalenia zeszłorocznej normy płacy, co zważywszy na znaczny zwrost w stosunku do ubiegłego roku drożyzny, jest żądaniem zupełnie słusznym i sprawiedliwym.

Należy za wszelką cenę dążyć do likwidacji strajku, a obecnie do czasu jego zakończenia należy dopomódz materialnie głodującym kamieniarzom i ich rodzinom.

Walne Zebranie

Cechu Piekarzy

W czwartek, dnia 20 maja br. w sali im. Kilińskiego w Piotrkowie, przy Alei 3-go Maja 12 odbędzie się Walne Zgromadzenie Cechu Piekarzy, połączonego obecnie w jeden związek z cukiernikami na terenie miasta.

Początek walnego zebrania wyznaczony został na godzinę 12-tą w południe.

Cech Piekarzy w Piotrkowie

Krwawa bójka

na zabawie

W dniu 17 bm. we wsi Rożniatowice, gm. Bujny Szlacheckie w czasie zabawy tanecznej otrzymał b. ciężkie uszkodzenie ciała nożem Spociński Wawrzyniec, lat 52, zam we wsi Wola Rożniatowska, gm. Wadlew, który po przewiezieniu go do domu w dniu 18 bm. o godz. 7 zmarł. Sprawcą pobicia jest Kociszewski Franciszek, zam. we wsi Rożniatowice, gm. Bujny Szlacheckie, którego zatrzymano.

Obowiązkiem każdego podoficera rezerwy jest należeć do własnej organizacji

Miesiąc propagandy Wychowania Fizycznego

Miejski Komitet W.F. i P.W. organizuje miesiąc propadandy wychowania fizycznego w ramach którego odbędą się następujące imprezy:

1) W dniach 13, 14 i 15 maja r. b. na stadionie miejskim odbędą się próby o P. O. S. dla młodzieży szkół powszechnych organizowane przez Inspektorat Szkolny.

2) W dniach 24, 25 i 26 maja rb. w godzinach od 17—tej do 19 30 m. na Stadjonie miejskim odbędą się próby o P. O. S. dla wszystkich mieszkańców miasta Piotrkowa, chcących wykazać swoją sprawność fizyczną.

3) Codziennie począwszy od 16-go maja od godz. 10-ej do 13-ej 30 m. i od godz. 15-ej do 19-ej w niedziele i święta oo 9-ej do 11-ej i od 15-ej do do 19-ej na strzelnicy Miejsk. Komitetu W.F. i P.W., ul. Aleja 3-go Maja Nr. 2, odbywać się będą s t r z e l a n i a o P.O.S. pod kierownictwem Zw. Strzeleckiego. Amunicja i broń na miejscu. Opłata minimalna.

4) w dniu 30 maja r.b. odbędą się na Stadionie miejskim pokazy gimnastyczne, zawody lekkoatletyczne i rozgrywki w grach sportowych hufców szkolnych P.W. męskich i żeńskich.

5) Od 1-go do 5-go czerwca b.r. odbędą się zawody strzeleckie o nagrodę przechodnią organizowane przez Miejską Komendę P.W.

6) W dniu 6 czerwca b. r. na Stadionie Miejskim odbędą się pokazy gimnastyczne i popisy chórów szkolnych przy udziale 690 uczniów i uczennic szkół powszechnych.

Miejski Komitet W.F. i P.W. apeluje do społeczeństwa by licznym udziałem zadokumentowało swoją solidarność z ideą wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego w Imię Mocarstwowej Potęgi Polskiej opartej na tężyźnie fizycznej i duchowej jej obywateli.

Program imprez w dniu 30 maja i 6 czerwca b. r. będzie podany dodatkowo do publicznej wiadomości.

Walne Zebranie

Członków Stowarzyszenia Kupców Polskich w Warszawie Oddział w Piotrkowie

Dnia 23 maja 1937 r. (niedziela) o godzinie 16-ej (4 po poł.) w lokalu Piotrkowskiego Towarzystwa Dobroczynności dla Chrześcijan w Piotrkowie przy ul. Piłsudskiego 75, odbędzie się

Doroczne Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia Kupców Polskich w Warszawie Oddział w Piotrkowie z następującym porządkiem dziennym:

1) zagajenie, 2) wybór przewodniczącego, asesorów i sekretarza, 3) odczytanie protokułu z poprzedniego zebrania, 4) sprawozdanie Zarządu, 5) sprawozdanie kasowe, 6) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 7) zatwierdzenie preliminarza budżetowego, 8) wybór siedmiu członków Zarządu i czterech zastępców, 9) wybór trzech członków Komisji Rewizyjnej i trzech zastępców, 10) wybór trzech członków Komisji Arbitrów i dwuch zastępców 11) wolne wnioski, zgłoszone na siedem dni przed terminem Walnego Zebrania (paragraf 21).

Wolne wnioski winny być sformułowane na piśmie i zgłoszone do Zarządu na siedem dni przed terminem Walnego Zebrania. Zarząd

APEL

do Podoficerów Rezerwy Rz. Polskiej

zamieszkałych na terenie m. Piotrkowa i powiatu

KOLEDZY!

Nasz Ogólny Związek Podoficerów Rezerwy Rzplitej Polskiej liczy ponad 54.000 zorganizowanych członków rzeczywistyoh rekrutujących się z różnych warstw społecznych, od urzędników, kupców, przemysłowców, adwokatów aż do robotników i rolników włącznie.

Pomimo r ó ż n i c tak pod względem intektualnym jak i pod względem zajmowania stanow hierarchii społecznej, dzięki przebytej służbie wojskowej w Armii oraz dzięki osiągniętym rzetelnym wysiłkiem tak w czasie wojny jak i w czasie pokoju stopni podoficerskich posiadamy wspólny jeden cel, którym jest ideowe zrzeszenie szerokich mas podoficerów rezerwy we wspólnej organizacji stojącej na gruncie państwowości polskiej.

Hasłem naszej organizacji jest podtrzymanie ideowej łączności między społeczeństwem a jego armią oraz rozwijanie poczucia obowiązku obywatelskiego.

Aby osiągnąć powyższy cel musimy stać na straży godności i honoru stanu podoficera polskiego, podnosić poziom kulturalny członków oraz stworzyć niezależność ruchu organizacyjnego tak w dziedzinach gospodarczej jak i ideowej by w następstwie módz od**na całe społeczeństwo i współdziałać z nim w utrzymaniu jednolitego państwa oraz stać na straży jego potęgi i bezpieczeństwa.**

Niezależność organizacyjną Związku Podoficerów Rezerwy stworzymy tylko wspólnym wysiłkiem przez wzięcie udziału w intensywnych pracach organizacyjnych.

Związek nasz już dziś odgrywa znaczną rolę dzięki swej zwartości, jednolitości i zrozumieniu idei jakiej służymy. Jest on organizacją jedną z najliczniejszych w ramach Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny. Dla tego też wzywamy wszystkich Kolegów, którym leży na sercu dobro i potęga Najjaśniejszej Rzplitej Polskiej zamieszkałych na terenie miasta i powiatu Piotrkowskiego do zapisywania się w poczet członków, gdyż tylko złączeni w jedno ogniwo Ogólnego Związku Podoficerów Rez. Rz. P. będziemy mogli sprawniej pracować dla przyszłej potęgi naszej Rzeczypospolitej i dla dobra całego społeczeństwa polskiego oraz dla jego jednolicie silnej, zwartej ideowo wielkiej Armii narodowej.

Zarząd i Komenda Koła O.Z.P.R. w Piotrkowie-Tryb.

Treningi

lekkoatletyczno

Powiadamia się, że na boisku Miejskiego Komitetu P.W. i W.F. odbywają się treningi lekkoatletyczne męskie dla wszystkich klubów w każdą sobotę od godziny 15 do 19 pod osobistym kierownictwem prezesa podokręgu lekkoatletycznego p. prof. Wołoszańskiego.

Treningi lekkoatletyczne żeńskie dla klubów i organizacji W.F. w każdy piątek od godziny 17 — 20 pod kierownictwem p. instruktorki W. F. Gampfówny Danuty.

130.000 złotych

na F. O. N.

Dnia 12 bm. w 2-gą rocznicę śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego, urządził Związek Zawodowy Pracowników Instytucyj Ubezpieczeń Społecznych z Dyrekcją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie uroczysty obchód ku czci Wielkiego Wskrzesiciela Niepodległej Polski.

O godz. 8-ej rano odbyła się Msza żałobna w Kościele Matki Boskiej Zwycięskiej, po czym pochód ruszył przed siedzibę Marszałka Śmigłego-Rydza, gdzie wręczono Panu Marszałkowi czek na sumę zł 128.767.96 zebraną ze składek pracowników na cele dozbrojenia Armii.

Wręczając czek Panu Marszałkowi, wygłosił Prezes Zw. przemówienie, w którym oświadczył: że zrzeszeni w związku pracownicy gotowi są na zew Wodza złożyć nie tylko ofiarę mienia ale i życia,

W godzinach popołudniowych delegacje pracowników złożyły wieńce w Belwederze.

Na fali radiowej

Utwór Haydna — „Król Lear" Transmisja z Wiednia

Wszyscy znają dobrze symfonie Haydna, jego utwory kameralne, koncerty i oratoria. Natomiast muzyka dramatyczna tego reprezentanta muzyki klasycznej, przede wszystkiem jego uwertury, rzadko bywają wykonywane. Tym bardziej zainteresuje wszystkich radiosłuchaczy muzyka Haydna do dramatu Szekspira „Król Lear" Utwór ten składa się z uwertury oraz z czterech „Intermezii" — części muzycznych między poszczególnymi aktami dramatu. Wszystkie te części utworu złączone w treści szekspirowskiego dzieła.

Pierwsze intermezzo wyraża nienawiść i pogardę dla niewdzięczności z jaką spotyka się „Król Lear"; intermezzo drugie przedstawia burzę, rozpasany żywioł; treścią trzeciego jest uczucie litości współczucia jakie wzbudzają losy nieszczęśliwego króla; intermezzo ostatnie p. t. „Bitwa odmalowuje ponury obraz wojny. Suitę koncertową, złożoną z uwertury i intermezzów kończy Marsz Żałobny, który towarzyszy królowi w ostatniej jego ziemskiej drodze. Niezwykle interesujący utwór ten usłyszą radiosłuchacze w transmisji radiowe z Wiednia dn. 19.V o godz. 21.45 w wykonaniu świetnej Orkiestry Wiedeńskich Filharmoników pod dyr. Oswalda Kabasty. Radiosłuchacze usłuszą to dzieło po raz pierwszy.

Kameralne utwory Chopina dla radiosłuchaczy

Wiadomo powszechnie, że Chopin był przede wszystkim kompozytorem fortepianowym, że utwory pisane na inne instrumenty należą do rzadkości Trzeba było specjalnej sposobności, aby powstały utwory nie fortepianowe. Przypomnieć tutaj należy pobyt Chopina u ks. Antoniego Radziwiłła, dobrego kompozytora i wioloczelisty. Tutaj Chopin muzykując z gospodarzem całymi wieczorami powziął myśl napisania kompozycji na wiolonczelę i fortepian a mianowicie sonatę op. 65. Dzieło to, oraz wczesne Rondo C-dur na dwa fortepiany, wydane jednak jako opus pośmiertne, figurują w programie radiowej audycji. Utwory wykonają dn. 19 maja o godz. 21.00 Lefeld, Lifan i Rosenbaum.

Utonięcie chłopca

podczas kąpieli

W dniu 17 bm. o godz. 13 mieszkaniec kol. Ręczno Staniszewski Edward, lat 14, podczas kąpania się z innym chłopcami w sadzawce obok swego domu zatonął. Z wody wydobyto już tylko zwłoki.

KINO-TEATR
CZARY
w Piotrkowie

Wielki dramat podziemi reżyserji Raula Welsha pt.
Ludzie w tunelu
w rolach głównych: Wiktor Mac Laglen, Edmund Lowe, Charles Bickford
Potężne wstrząsające widowisko filmowe
Nad program: „TYGODNIK AKTUALNOSCI"
Początek o godz. 5 p.p., w niedziele i święta o godz. 3 po poł.

KINO-TEATR
NOWOSCI
w Piotrkowie

KAY FRANCIS w roli kobiety, zawikłanej w fatalny romans z żonatym mężczyzną p.t.
Daj mi twe serce
W rolach pozostałych: George Brent, Roland Yung i Patric Knowles.
Nad program „Tygodnik aktualności"
Początek o godz. 5 p.p., w niedziele i święta o godz. 3 po poł.

PRENUMERATA miesięczna Dziennika Piotrkowskiego wynosi z dostawą zł 3.00, kwartalnie z przesyłką zł 8

CENY OGŁOSZEŃ: I-sza str. 1 wiersz mil. jednołamowy 80 gr, w tekście 60 gr. Ostatnia strona 40 gr, drobne 20 gr za wyraz.

Za Redaktora i Wydawnictwo: Leopold Kujawski

„Drukarnia Krajowa" Pracowników Drukarskich, Piotrków Sienkiewicza 14.